

DI Mazilu acuză și se scuză

SE SPUNE DESPRE MINE CĂ AM FOST SECURIST,
ANCHETATOR. SÎNT PURE INVENȚII ȘI CALOMNII.

pag. 4

● ȘTIRI ● EVENIMENTE ● ANCHETE ● REPORTAJE ● INTERVIURI ● OPINII ● POLEMICI ●

Flacăra

● Fondată în 1911 ● Nr. 42 ● 21 — 27 X 1992 ●

GEPA

Calea
Dorobanților
nr. 111
București

Electro Center

Mai avem
medicamente
gratuite !

Vă așteptăm
la redacție.

pag. 10

Ion Iliescu și sărăcia ca virtute

Mai puțin norocos pe lumea asta decît colegul său de celebritate, Michael Jackson, președintele Iliescu locuiește cu chirie la stat, într-o locuință compusă din trei... apartamente. Modest domnu' președinte, nu ca alții, care locuiesc într-o „apartamentă” compusă din trei vile, cu coteș și ciine rău la poartă ! Tot modest și tot nenorocos președintele își întoarce buzunarele pe dos și le arată națiunii : canci ! (cer scuze, dar cuvînt mai potrivit cu ridicolul situației n-am găsit ; și nici nu mi-am propus să academizez, că nu e cazul...). Cit despre vreo întreprindere profitabilă, cu scop lucrativ, care să aducă beneficii, nici nu încap vorba, deoarece domnul președinte pare a se fi ferit din naștere, ca dracul de tîmiiie, de așa ceva. Cu alte cuvinte, servești ori interesele poporului, ori propriile interese, de parcă ar fi lucruri, regnuri, specii la fel de imposibil de alăturat ca un plăvan din Drăgășani, de pildă, cu un omuleț verde cu trompă de consilier din constelația 61 Lebadă, a treia planetă pe stînga. Conform logicii prezidențiale de mai sus, dacă domnul Iliescu ar fi avut, să zică, o uzină de produs linii tehnologice de asamblat boutique-uri de vîndut ace, brice și popice (și arșice), atunci, odată ales președinte, domnia sa ar fi trebuit să le calce în picioare cu sfîntă minie proletară, să facă totul zob și apoi, sărac lipit, să jure cu mina pe

(Continuare în pag. 3)

EUGEN CHIROVICI

ERIK, VIKINGUL DECONGELAT

ÎN VIZITĂ LA BUCUREȘTI

● Cum vede lumea de azi
un bărbat născut acum 1200 ani

pag. 15

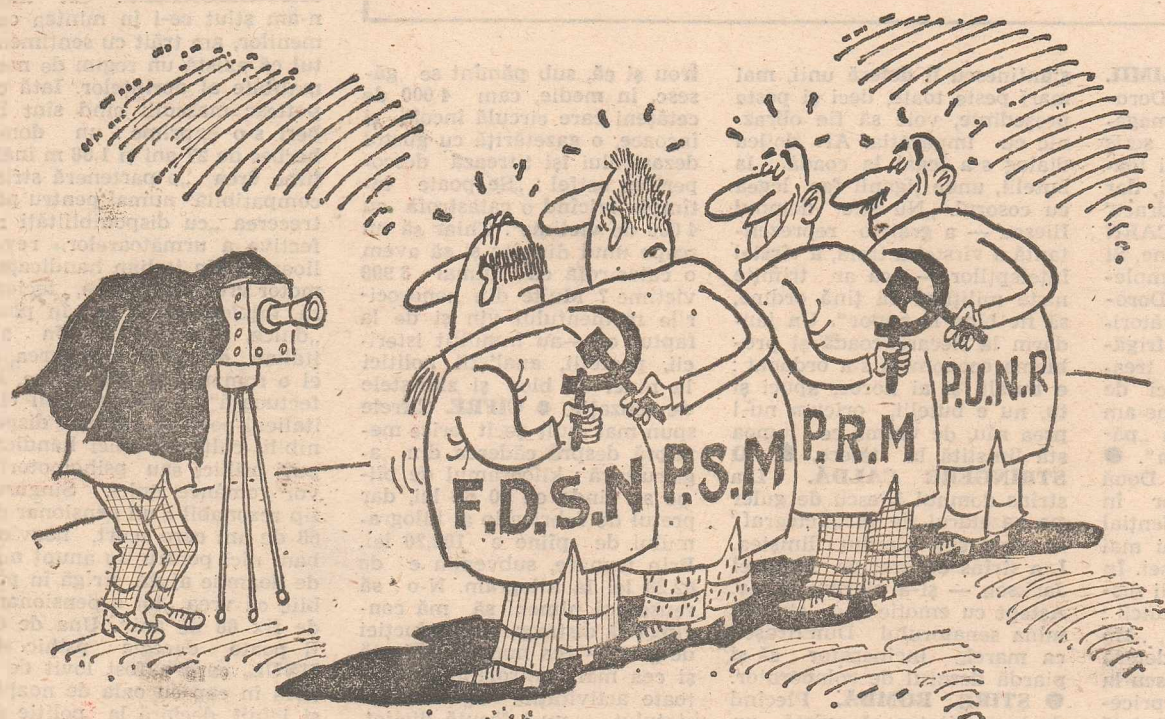
LA SUCEAVA
100 DE
DOLARI
O ORĂ
DE AMOR
TOTAL

pag. 9

CRIMĂ CAMUFLATĂ
LA PROCURATURA
GENERALĂ.

pag. 11

VIITORUL GUVERN DE LARGĂ DESCHIDERE NAȚIONALĂ

VINDECARE
MIRACULOASĂ

Pornind
de la un raționament
simplu, o profesoară
învinge cancerul

pag. 12

DICTIONARUL MOMENTULUI

SAU CE POATE SĂ MEARGĂ RĂU NU MERGE BINE

Cronica

de trei minute

● Considerându-se cîștigător al alegerilor de la 27 septembrie, F.D.S.N.-ul își caută un prim-ministru. Ultimii doi întrebări dacă nu poftesc așa ceva au fost prințul Sturdza și Ion Tiriac ● Membrii C.C. (a se citi „Curtea Constituțională”) predau la universități particulare ● Duminică trecută s-a sărbătorit în bisericile catolice Ziua Mondială a Misiunilor, stringindu-se o serie de danii. Deoarece lei românești nu prea sînt buni afară, s-a decis ca pomenile în lei să fie folosite pentru a ridica o biserică la Mangalia. Mangalia de pe tărul Mării Negre... ● Tătarii din Dobrogea sar în sprijinul celor din Crimeea care prin anii '50 au fost lăsați fără hrană de un tăcut de la Moscova ● Societatea „Timisoara” a dăruit o tonă de bronz necesar ridicării de statui închinăte memoriei celor căzuți în decembrie 1989 ● Săptămîna aceasta vom cunoaște pe cel doi președinți ai camerelor parlamentului român. Ei sînt aleși pe 4 ani. Bătălia va fi mare ● O altă Janne D'Arc în ființa puțină și talentată muzical a celei cunoscută sub numele de O'Connor. Cel dezavuat de ea, însuși Papa de la Roma, împlinește 15 ani în scaunul Sfintului Petru. Evenimentul va fi marcat și în România ● Continuă disputa pro și contra Canalului Dunăre-București. Președintele REALES pare a fi foarte împotriva ● Șoferii și „Frăția” refuză orice colaborare cu exponenții neocomunismului din actuala putere ● În legătură cu busturile celor trei dascăli ai proletariatu-lui de pretutindeni, dl. T. Stolojan susține că românul, așa-i el, stringător. Subscriem fără comentarii, votul a spus totul ● Va începe acțiunea de „radere” a liderilor sindicali? Dacă va fi cazul, masele largi populare vor face și acest lucru. Deja o ligă de mineri din Transilvania a cerut suspendarea din funcție a lui Bogdan Hossu, liderul Cartelului „Alfa” ● Continuă traficul de benzină pe Dunăre. Vecinii noștri sirbi, cu care noi nu ne-am războit niciodată, o duc tot mai prost, deși încă mai au din miliardele de mărci, cîștigate de-a lungul anilor în Germania ca muncitori oaspeți ● Rezerva de griu nu va ajunge la Craiova nici chiar dacă plinea se va cartela. După cum știe orice școlar, municipiul Craiova se găsește într-un județ al marilor producții de griu. De ce nu-i griu? ● M.S. Regele Mihai n-a putut fi prezent la Alba Iulia, guvernul domnului Stolojan neacordându-i viză. Pleacă el domnul Stolojan la F.M.L. ● La Odessa, în Ucraina, s-a constituit un club al Mării Negre din care face parte și primarul municipiului Constanța ● Nava „Rostock” rămîne pe Dunăre. Dacă n-ar exista motorina din rezervoare ar putea fi dinamită și gata. Dar e greu de scos motorina. Ceva trebuie să fie imposibil și în acest caz

EUGEN MIHAESCU

Una din „Legile lui Murphy” ar putea suna astfel: toată lumea a auzit de ele dar nimeni nu știe exact ce conțin. Deși cu unele raportări proprii lumii în care au fost create, „Legile lui Murphy” au calitatea că par să se refere, oriciteori le recitești, la oameni pe care tocmai i-ai cunoscut sau la situații petrecute recent. Iată câteva care pot fi foarte bine puse în relație cu viața pe care o ducem.

MASA ELECTORATULUI — „Populația planetei crește continuu, în timp ce inteligența ei rămîne constantă”.

AI NOȘTRI, AI LOR... — „Să greșești este uman, dar să dai vina pe ceilalți este și mai uman”.

PERIOADA DE TRANZIȚIE — „Dacă ceva nu merge, ia un ciocan mai mare”.

CONVINGERI POLITICE — „Omul fără credință este ca peștele fără bicicletă”.

MINISTRII PE TERMEN REDUS — „Cînd habar n-ai la ce lucrezi, lucrează îngrijit”.

GHEORGHE FUNAR — „Oamenii se împart în două categorii: cei care-i împart pe oameni în două categorii și cei care nu-i împart”.

SONDAJELE DE OPINIE — „Orice sondaj care indică 50% poate fi încadrat perfect în categoria 40-60%”.

SCHIMBARE FĂRĂ URĂ ȘI FĂRĂ RĂZBUNARE — „Iartă, dar ține minte”.

CAMPANIA — „Oamenii acționează rațional numai după ce toate celelalte posibilități au fost epuizate”.

PARTIDE POLITICE — „Prietenii vin și pleacă, dușmanii rămîn și se acumulează”.

URITELE DE LA TELEVI-ZIUNE — „Frumusețea se oprește la suprafața pielii, uritenia merge pînă la oase”.

VICTOR SURDU — „Fiecare trebuie să creadă în ceva. Eu cred că mi-aș mai turna un pahar”.

THEODOR STOLOJAN — „Măsoară cu micrometrul, fă semn cu creta, taie cu toporul”.

PROGRAMUL ECONOMIC AL TRANZIȚIEI — „Găurile

sînt numai de două feluri: cele care au diametrul mai mic decît e necesar și cele care au diametrul bun, dar sînt plasate greșit”.

VASILE VACARU — „Experiența crește, proporțional cu ceea ce ai distrus”.

PARTIDUL SOCIALIST AL MUNCHI — „Drogurile sînt acele substanțe care injectate la sobolanj conduc la noi rapoarte științifice”.

„Cel care zimbește atunci cînd lucrurile merg prost, s-a gîndit deja pe cine să dea vina”.

PARTIDUL ROMÂNIA MARE — „Niciodată să nu dovedești ceva arătînd spre un nebun; lumea s-ar putea să nu vadă diferența”.

CATASTROFA ECONOMICA — „Dacă anumite rezultate nu sînt conforme cu teoria, ele trebuie ignorate”.

TEHNICA VOTĂRII — „Dacă explici ceva atît de clar încît orice tont poate pricepe, se va găsi întotdeauna și omul care să nu priceapă nimic”.

RĂZVAN THEODORESCU — „Vorbești cu autoritate, mai ales cînd rostești banalități”.

ION MÎNZATU — „Cea mai bună cale ca să fii luat drept o persoană importantă e să te fii tot timpul alături de persoane importante”.

ALEXANDRU BÎRLĂDEANU — „Dacă-ți păstrezi calmul cînd toți ceilalți și-l pierd, înseamnă că nu ai înțeles problema”.

DAN MARȚIAN — „Progresul nu constă în înlocuirea unei teorii greșite cu una adevărată, ci cu una mai subtil greșită”.

ION I. BRĂTIANU — „Nu atribui răutății ceea ce poate fi explicat prin stupiditate”.

VIITORUL ROMÂNIEI — „Un plan bun astăzi este mai bun decît unul perfect mâine”.

PARLAMENTUL — „Dacă

CONSILIERI PREZIDENTIALI — „Într-o ierarhie, orice angajat tinde să fie promovat pînă la nivelul lui de incompetență”.

EXPERTI INTERNAȚIONALI — „Expert poate fi oricine din afara orașului”.

VICTOR A. STĂNCULESCU — „Legea de aur a unei societăți e că cine are aural face legea”.

AL. MIRONOV — „Orice este posibil, dacă nu știi despre ce vorbești”.

DAN IOSIF — „Dacă părăsești camera, riști să fii ales”.

GHEORGHE DUMITRAȘCU — „Întotdeauna există și o persoană care știe tot ce se întîmplă. E persoana care trebuie dată neapărat afară”.

SCHIMBAREA GUVERNULUI — „Recrutarea personalului înseamnă triumful speranței asupra adevărului”.

REVOLUȚIA DIN DECEMBRIE — „Căderea celor din vîrf se poate face și pe orizontală”.

ION ILIESCU — PETRE ROMAN — „Durata unei căsnicii este invers proporțională cu durata petrecerii de nuntă”.

ZIARUL „DIMINEAȚA” — „Cînd formezi un număr greșit nu sună niciodată ocupat”.

EMANUEL VALERIU — „Orice jucărie care se sparge poate fi folosită la spartul altor jucării”.

RODICA BECLEAN — „Zimbește, mâine va fi mai rău”.

CORNELIUS ROȘIANU — „Dacă te simți bine, nu-ți face griji. Trece și asta”.

MIRCEA HAMZA — „Nimic nu arată atît de frumos cînd este privit de aproape ca atunci cînd este privit de departe”.

VIRGIL MĂGUREANU — „Istoria nu se repetă, dar istoricii da”.

CONVENȚIA DEMOCRATICA — „Expansiunea înseamnă complexitate, iar complexitatea duce la dezagregare”.

EVENIMENTE MARI ...

● **AMERICA SNOBILIMIL.** În București, pe Calea Dorobanți, funcționează un magazin de carne. Numele e scris „americaneste”, ca la mai toate dughenele cu pretenții, dar ce-o fi însemnînd el, dracu' știe, fiindcă JOHN CARN n-are cum să fie Ion Carne. Și ca yankeizarea să fie completă, acest John Carn de Dorobanți oferă onor cumpărătorilor: „Cotlete, vrăbioare, frigărui, păianjeni”. Se vede treaba că în patruzeci și cinci de ani de supe de oase ne-am pierdut rafinamentul la „păianjeni a la John Carn”. ● **GURA INOCENTULUI.** Două dialoguri auzite la popor în turul al doilea prezidențial mi-au lămurit tot ce-mi mai era neclar din logica masei. În autobuz, un om al muncii discuta cu un alt om al muncii: „Ce făcuși, m-ă, aseară”. „Mă uitai și eu la ăla de-i deteră voie să se ia de dom' Iliescu la televizor!”. Deci, asta a priceput clasa cea mai înaintată din democrație, că lui Con-

stantinescu îi deteră unii, mai mari peste toate, deci și peste președinte, voie să fie obraznic cu împărăția. Al doilea dialog s-a legat la coadă, la butelii, unde țiganii fac legea cu cosorul. „Nu știe domnul Iliescu — a grăit o reprezentantă a virstei a treia, a virstei înțelepților — că ar trimite niște milițieni să țină ordine, să fie bine la popor”. Un jandarm la fiecare coadă și problema economică s-a ordonat: e butelii și ai noroc, apuci și tu, nu e butelii, oricum nu-i prea rău, de vreme ce lumea stă liniștită la tăiere. ● **STRINGERE CALDĂ.** L-a strîns domnul Iliescu de guler pe gazetarul de la „Telegraf” — omul și-a pierdut liniștea. L-a strîns de braț pe Michael Jackson — și-a pierdut vocea. Aștept cu emoție să-i stringă mina senatorului Dumitrașcu ca marelui incinerator să-și piardă dosarul de colaborator. ● **ȘTIRE BOMBĂ.** Plecînd de la realitatea că există un risc mare de incendiu la me-

o problemă conduce la prea multe ședințe, atunci ședințele devin mai importante decît însăși problema”.

ȚARA CONDUSĂ PRIN ORDONANȚE — „Atunci cînd nu este necesar să se ia o hotărîre, este necesar să nu se ia nici o hotărîre”.

INDEXĂRI — „Cheltuielile tind să crească pînă ajung egale cu veniturile”.

F.S.N. ȘI F.D.S.N. — „Pentru săritura în înălțime e mai bine să antrenezi un om care sare doi metri, decît doi oameni care sar fiecare cite un metru”.

cența să declare că li s-au redus datoriile, ca s-o lase mai încet cu agricultura. Altfel, unde ar exporta Piața Comună grîul care-i prisosește? ● **MATRIMONIALE.** Cît timp n-am știut ce-i în mintea oamenilor, am trăit cu sentimentul că există un regim de normalitate al dorințelor. Iată ce poftesc masculii cînd sînt liberi s-o exprime: un domn berbec de 27 ani și 1,88 m înălțime vrea „o parteneră strict compatibilă” numai pentru petrecerea „cu disponibilități afective a următoarelor revela-lioane”. Un italian handicapat motor vrea o româncă, „fecioară, înțelegătoare” și, în plus, „dulce, afectuoasă”. Un alt italian, de 69 de ani, vrea și el o româncă de 40 „dulce, afectuoasă”. E remarcabil cîtă italieni perfecți, bogați, disponibili, culți (cu mici handicapuri psihice sau psihomotorii), vor românce dulci. Singurul tip rezonabil e un pensionar de 68 de ani care scurt, neavînd bani nici pentru un anunț mai de doamne ajută, strigă în public că vrea „tot o pensionară de fix 68 de ani”. Una de 67 îl poate deregla psihic. ● **UNUL**, care a fost lovit de o tîrfa în cap cu oala de noapte și jefuit, declară la poliție că „sînil ei vibrau ca două am-

Ion Iliescu și sărăcia ca virtute

(Urmare din pag. 1)

Constituție că va fi un președinte absolut loial pentru toți năpăstuiții bieteii României: cinstiți, demni, devotați și fără cont în bancă. În aceeași logică, bietul Kennedy — că tot îi place domnului Iliescu să-l aducă mereu în discuție (cam sinistre gusturi, având în vedere... în sfârșit...) — a fost un impostor, că era multimilionar și bine i-au făcut!

Dar haideți să punem punctul pe i.

Domnule Iliescu, e rușine să fii sărac. Așa cum e rușine să fii — și nu trebuie să fii — să nu fii sărac, trebuie doar să muncești. Poți să fii sărac la douăzeci de ani, dar la șaizeci e incalificabil. Eu nu vă judec pe dumneavoastră, ferească-mă Dumnezeu, eu judec un principiu și o mentalitate, care, grație televiziunii, vor să constituie o pildă și un simbol neavenite pentru acest popor. E rușine ca, după o viață de muncă, să nu ai o casă a ta pe lumea asta. Este o dovadă de iresponsabilitate să nu ai un venit sigur, care să ajungă la copiii tăi și la cei ce rămân în urma ta, în cazul în care-ți cade mai cu nădejde o cărămidă în cap sau te calcă mai cu spor o mașină. Nu e o invenție românească, e o invenție omenască și noi, românii gândim la fel. De ce-și iubește și-și păzește țărânul pământul? Pentru că, dacă-l trăznește Dumnezeu pe cimp, le rămâne copiilor și femeii sale, pământul care-i hrănește. De ce își cultivă și-și păzesc postul muncitorul, funcționarul, intelectualul? Pentru că el asigură, într-o lume normală, o casă, o masă și un cont în bancă pentru familia sa. Contul în bancă este al tău, pensia „ți se dă”, oricât ai spune că ți se cuvine. Nu e un titlu de glorie să muncești ca un sclav și la bătrânețe, să aștepti, cu cafeluța pregătită, poștașul binevoitor cu sarsanaua plină, e un titlu de glorie să muncești ca un sclav și să ai, un cont cit mai rotund în bancă. Și, ca să închei, de ce-și iubește și-și păzește patronul întreprinderea? Nu cred că mai e nevoie de vreun comentariu.

Domnule Iliescu, ai muncit o viață întreagă, nimeni nu poate să conteste asta; și, mai ales, ai avut o muncă grea — pentru că, dincolo de malițiozitate, nu-i ușor să spui zimbând „Să trăiești!” și să completezi în gind „Du-te-n...!”. Faptul că nu aveți o casă este opțiunea dumneavoastră și nu cred că este un motiv de mândrie, dar vorba lui Vadim, „nu beghem, nu mestekem”. Dar nu mai dați exemplu la televizor, nu mai otrăviți mințile oamenilor cu ideologia sărăciei și mizeriei. Învățați-i să stea pe propriile picioare.

Referitor la locuință, mă aflu, personal, în aceeași situație ingrată ca și dumneavoastră (mai puțin numărul... apartamentelor) și vinovatul, fiți sigur, nu sunteți dumneavoastră, nici Ceaușescu, nici Stalin, nici Marx. Sunt eu! Dar eu gândesc altfel decât televizorul dumneavoastră și vă rog, totuși, să-mi permiteți un sfat: alegeți-vă o locuință și cumpărați-o din salariu. Ca simplu cetățean (vă amintiți expresia?). Nu se va supăra nimeni. Și nu vă va acuza nimeni de corupție (ar fi absurd, Dumnezeu mare!). Dimpotrivă, veți da dovadă că ați înțeles, la senectute, dreptă rânduială pe pământ.

În exclusivitate

pentru revista „Flacăra”

VOM AVEA DIN NOU GREVĂ PE AEROPORTURI?

Sintem informați din surse autorizate că Federația sindicatelor Aeroportuare din România este hotărâtă să continue lupta sindicală pe toate căile legale, inclusiv greva, până la soluționarea revendicărilor care au stat la baza declanșării conflictului colectiv de muncă în data de 05.10.1992.

Federația susține aplicarea proiectului de hotărâre privind modificarea H.G. 439/91 la toate categoriile de personal ale tuturor aeroporturilor din țară. Prin aceasta se asigură ațit corelarea între categoriile de personal în cadrul regiilor aeroportuare, cit și între aeroporturi.

Astfel, se păstrează însăși esența H.G. 439/91, care prevede coeficienții de ierarhizare între clasele de salarizare. Totodată se evită aplicarea a două sisteme de salarizare diferite în cadrul aceleiași regii,

fapt ce ar constitui o premieră absolută.

Se afirmă că „neaplicarea unitară a unui sistem de salarizare duce inevitabil la menținerea unei stări tensionale în rândul personalului, cu urmări imprevizibile în desfășurarea activității specifice regiilor aeroportuare”.

Se pare că deși se continuă lupta sindicală nimeni nu încearcă să elimine cauzele acesteia, fapt care va duce inevitabil la declanșarea GREVEI pe toate aeroporturile din țară, ca ultimă soluție și cu consecințe imprevizibile!

O grevă generală pe toate aeroporturile țării (cu excepția celui de la Otopeni) ar avea consecințe extrem de grave pentru economia și viața publică din România.

ARISTICA VADUVA

Guvernul României dat în judecată

„LIGA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR INGINERILOR CONSTRUCTORI ȘI ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA” constatănd că drepturile recunoscute, prin cutumă și lege, ale arhitecților și inginerilor constructori din ROMÂNIA au fost grav lezate prin prevederile Hotărârii Guvernului României (HGR) 731/91 — privind atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții — și ale Ordonanței Guvernului României nr. 25/1992 — privind calitatea în construcții — a chemat în judecată, în temeiul Legii Contenciosului Administrativ, Guvernul României și a cerut instanței de judecată să anuleze cele două acte juridice, întrucât ele, prin stipulările pe care le conțin, contravin prevederilor exprese ale Constituției României.

Prima ședință de judecată a avut loc la TRIBUNALUL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, în ziua de 13 octombrie 1992.

fore dumnezeiești”. Tot ce mai poate spera poliția de la frăierii cu disponibil liric e să dea de un hoț de amfore care să explice la anchetă că „vi-brau ca doi sini dumnezeiești”. Superb, cum ar zice iarăși Tatulici, singura chestie e că dumnezei cu sinj nu se cunosc. ● **ONOMASTICĂ.** Poate că s-a schimbat, totuși, ceva cu alegerile recente. Nu doar pentru că au dispărut Moiş, Vulpescu, I.I. Brătianu și Popa Tatu — îi compensează cu prisosință Păunescu și Vadim — ci pentru că din listele de groază ale numelor propuse de puzderia de partide veleitare s-au filtrat la virf nume care pot fi pronunțate fără jenă. Afli totuși și nume indicind genealogii misterioase de tipul: Momanu, Zgondea, Partal, Baniță, Șomicu, Gogoncea, Casa-pu, Răban, Fudulică, Fition, Tobă. O zi parlamentară cu luările lor de cuvânt ar aminti de anuntarea lotului unei echipe de campionat raional aparținând unei fabrici de argăsit

piei. ● **L'HUMANITE** este primul ziar francez care se oferă să-i la domnului Iliescu un interviu foarte agitat referitor la neacordarea clauzei de către americani. Ca să ne fie limpede ce înseamnă, de fapt, refuzul Statelor Unite e mai bine să luăm în discuție nu calitatea polemicii din gazeta comuniștilor francezi, ci comentariul foarte direct al postului de radio german „Deutsche Welle”: „Refuzul Congresului S.U.A. este doar începutul. Organismele financiare internaționale se vor gândi bine înainte de a acorda noi credite unei economii falimentare și fără perspective de însănătoșire”.

Avem noi soluția românească la orice boicot imperialist: punem poliție să străjuie cozile și problema e pe jumătate rezolvată. Cealaltă jumătate — vorba lui nenea Iancu — o rezolvă dom' Mitică, că e bărbat bine.

TUDOR OCTAVIAN

CE SE ASCUNDE ÎN SPATELE CORPORAȚIEI „WORLD EMERGENCY RELIEF”?

Prin răspunsul nr. A 386 893, semnat de Secretarul de Stat al Californiei — Departamentul San Diego, March Fong Eu, ia ființă Corporația religioasă „World Emergency Relief”, în data de 20 aprilie 1990. Sediul corporației se află în localitatea Carlsbad, California, 92018. Din art. VIII al statutului reținem obiectul de activitate: „Proprietatea acestei corporații este irevocabil destinată unor scopuri de bunăstare socială, în înțelesul Secțiunii 501 (c) 3 al Codului Intern de Venituri din 1954 și Secțiunii 23701 (d) din Codul de venituri și Taxe Californian. Nici o parte din venitul net sau din bunurile acestei corporații nu va intra vreodată în beneficiul vreunui director, funcționar sau membru al acesteia”. Directorul corporației este dl. Joel MacCollam.

Plini de milă și compasiune pentru poporul român, cei de la „World Emergency Relief” fac diligențele necesare pentru a pune bazele unei filiale în România. Se pare că au apelat la cele mai înalte cercuri ale puterii anului 1991.

Președintele Iliescu propune, guvernul impune

Americanii aleg orasul Curtea de Argeș pentru filială. La Dosarul nr. 3, din 29.05.1991 al Judecătoriei Curtea de Argeș, se află atașate două „Proposed Letter” ale președintelui Ion Iliescu, ambele purtând data de 23 aprilie 1991; una fiind către președintele corporației „World Emergency Relief”, Dr. Joel MacCollam, cealaltă pentru Jeffrey Cotter de la „The M.E.G. Foundation”, din Solvang-California. După ce

ii mulțumește dlui MacCollam pentru interesul față de alegerea făcută, președintele subliniază că: „Mi s-au adus, deja, la cunoștință, de câteva ori, planurile dvs. pe măsura desfășurării și munca dvs. are aprobarea mea entuziastă. (...) De asemenea, extind pentru dvs. autorizația din partea biroului meu ca organizației să i se permită să importe supplies (provizii, stocuri, credite, fonduri) și resurse pentru proiectele dvs. în țara noastră, cu statut de vamă liberă (...). Regret că nu vă pot întâlni la începutul

acestei luni, dar călătoria mea la Moscova implică o schimbare completă a tuturor întâlnirilor mele...”. În aceeași termeni „călduroși” îi mulțumește și dlui Jeffrey Cotter.

WORLD EMERGENCY RELIEF FUNCȚIONEAZĂ DUPĂ O LEGE DIN 1924

Prin Sentința civilă nr. 3, din 29.05.1991, Judecătoria ION RUSU

(Continuare în pag. 5)

EVENIMENTE MICI

DI Dumitru Mazilu acuză și se scuză:

S-a spus despre mine că am fost securist, anchetator. Sînt pure invenții și calomnii.

LIVIU TIMBUS : Domnule Mazilu, în primul rînd cititorii noștri vor să vă cunoască.

DUMITRU MAZILU : M-am născut în Moldova, în județul Bacău, în comuna Letea. Tatăl meu era mecanic de locomotivă, mama casnică. Am terminat școala elementară la Bacău, după aceea am făcut Facultatea de Drept și am luat doctoratul la Cluj, în 1964. Apoi am avut diverse răspunderi; în '65 cînd a venit Ceaușescu la conducere am fost selectat să conduc școala Ministerului de Interne, care fusese ridicată la rang de învățămînt superior; am condus-o foarte puțin, mai puțin de un an, am fost schimbat, atunci nu se pleca din muncă prin demisie, ci prin eliberare din funcție. Eram, însă, doctor în drept, eram cel mai tînăr și singurul atunci în România. Primul din România cu doctoratul luat tot în țară, și probabil că de aceea am fost numit acolo. După aceea am primit misiunea să conduc o comisie de cercetare a ilegalităților la Comitetul Central, la secția de justiție, șeful acestei comisii era Vasile Patilincă. Între timp am devenit conferențiar la Academia Ștefan Gheorghiu și la Facultatea de Drept și, începînd cu 1970, am primit postul de director științific al Institutului de Științe Politice și de Cercetare a Problemei Naționale (se crease atunci un institut). Din '74 am lucrat la Ministerul de Externe și din '83 am devenit expert în problemele drepturilor omului și raportor ONU pe această temă. În 1983 am înțeles cum evoluează lucrurile în țară și am hotărît să iau poziție publică împotriva încălcării drepturilor omului. Am pregătit un raport, care a avut drept consecință, reținerea și detenția, în formula arestului la domiciliu. A fost un proces la Curtea de Justiție de la Haga pentru asta, singura dată cînd guvernul român a fost chemat în judecată de Curte, de cînd există țara. A fost condamnat guvernul condus de Ceaușescu pentru detențiunea mea, cerîndu-se eliberarea din țară, pentru ca să-mi pot îndeplini misiunea. Raportul l-am trimis, pe căi clandestine, la Geneva și la New York, și apoi a urmat revoluția. În momentul acela, în noaptea de 21 spre 22, am fost ridicat cu întreaga familie. Convingerea noastră este că urma să fim lichidați, pentru că s-a căutat-6 ore un loc, auzeam din cabină, cu toate că eram despărțiți printr-un geam destul de gros, era o mașină specială...

VICTOR NIȚA : Ii știți pe cei care v-au arestat? Persoane, nume?

DUMITRU MAZILU : Nu știu cum îi cheamă. Dacă i-aș vedea, însă...

VICTOR NIȚA : Deci, nu pot fi judecați!

DUMITRU MAZILU : Au fost deja judecați. Cînd eu eram la Geneva, au primit 3 ani și jumătate.

VICTOR NIȚA : Mai sînt acum în închisoare?

DUMITRU MAZILU : Nu, pentru că a fost un recurs. De curînd am citit hotărîrea judecătorească, de curiozitate, și sentința definitivă, și am aflat rezoluția. Deci, inițial, au fost condamnați la 3 ani jumătate, șeful departamentului securității, adjunctii săi, și niște directori care au pregătit această acțiune. După aceea, la recurs, însă, s-a revenit și s-au stabilit niște pedepse, cu excepția șefului departamentului securității, la 3 ani. De ce la 3 ani? Pentru că, pe baza unui decret-lege de amnistie din '90, cine avea 3 ani putea să intre în grație.

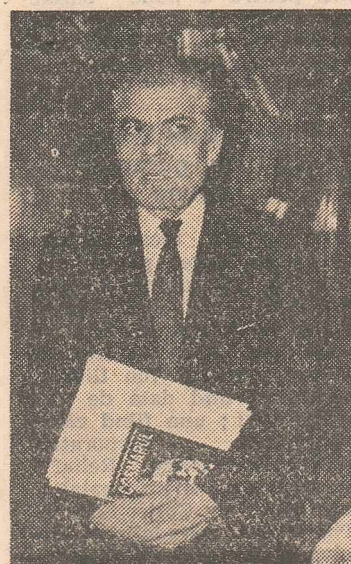
VICTOR NIȚA : Indiferent de fapta comisă?

DUMITRU MAZILU : Pentru fapte de acest gen nu se acorda, dar s-a aplicat; au fost două decrete în acea perioadă. S-au gîndit lucrurile astea, probabil. N-am cerut cu judecarea acestor oameni, pentru că am considerat că justiția trebuie s-o facă, și a făcut-o Procuratura generală din oficiu. Era prea cunoscută chestiunea ca să nu ia măsura asta. Dar să revenim la Haga. Eu am chemat în judecată conducerea Ministerului de Interne și departamentul securității, pentru hărțuirile la care am fost supuși, eu și familia mea, la 25 noiembrie 1988. S-a spus la Curtea de Justiție de la Haga că este singurul caz din Europa de Est cînd un om îndrăznește să cheme în judecată ministrul de interne și toată conducerea departamentului securității, pentru încălcarea drepturilor omului. Astea sînt cîteva date despre mine, aș vrea să fac, însă, două precizări, pentru că în presă s-a scris așa de mult, încît aș vrea să facem lumină, în măsura în care se poate, într-un hăț de calomnii.

EUGEN CHIROVICI : Sau măcar clar obscur !...

**După Revoluție s-a recurs la cea mai mare diversiune
Diversiunea comunistă
și securistă.**

DUMITRU MAZILU : Multă vreme s-a spus: Mazilu este securist. Era formula care s-a folosit foarte insistent după revoluție. În principal „România Liberă”, dar și alte cîteva ziare. Vreau să spun că legătura mea cu Ministerul de Interne a fost prin școala acestui minister, pînă la această școală. Mi s-a spus, s-au publicat și documente care sînt convinși că sînt false, că am fost anchetator. N-am fost în viața mea. Trebuie să vă spun cu toată sinceritatea că dacă după '65 eram solicitat să fac așa ceva, poate o făceam, de ce să vă spun că n-aș fi făcut-o? Era o atmosferă care mie îmi dădea speranța unei schimbări, '65-'68, și probabil acceptam așa ceva. Dar nu mi s-a propus asta. Mi s-a cerut să cercetez ilegalitățile, dar nu să fac o anchetă penală în sensul în care s-a publicat în presă. A doua precizare care mi se pare importantă, în ce mă privește, și o spun cu toată convingerea, ce-am făcut în Ministerul de Interne, socot că n-am făcut rău împotriva țării mele. Nici împotriva oamenilor, nici împotriva poporului meu. Întrebați, sînt sute, poate mii care mi-au ascultat expunerile, întotdeauna am promovat ideile de justiție, legalitate și dreptate. Am scris și cărți pe tema aceasta, cartea „Echitate și justiție”, am condamnat abuzurile săvîrșite în trecut, deci nu pot să-mi reproșez anumite...

In ceasurile bune ale revoluției

lucruri în legătură cu aceasta. Mai mult, părerea mea este că, în general, n-avem voie să condamnăm o instituție doar pentru că membri ai acestei instituții au săvîrșit fapte grave împotriva poporului. După opinia mea, după revoluția din decembrie s-a recurs la cea mai mare diversiune care se poate folosi, pe care eu o numesc diversiunea comunistă și securistă. S-a pus eticheta pe oamenii care au fost în partid că sînt comunisti, ori cei mai mulți au fost doar membri de partid.

ALEXANDRU PĂSĂRIN : Domnule Mazilu, chiar nu ați aflat nici un nume al celor care v-au ridicat?

DUMITRU MAZILU : Ba da. Păi sînt în sentința de judecată. Este vorba de dispoziția dată de Iulian Vlad, pusă în aplicare de gen. Stamatou, de un colonel Manea, alt colonel Mortoiu, sînt mai multe nume acolo. În sentință se vorbește despre 26 de oameni, care au venit în noaptea aceea, au blocat strada, se raportase conducerii superioare de partid și de stat că D. Mazilu conduce revoluția prin fiul său, care se află în piață. Ceea ce însă n-a rezultat cu claritate din analiza făcută de procuratură este cine m-a lovit pe mine, cine a lovit copilul, cine mi-a bătut soția. Sînt fapte violente, nu sînt în măsură să judec dacă pedeapsa este în raport cu fapta comisă, însă sînt foarte mirat.

LIVIU TIMBUS : Să revenim la problemele mai actuale.

**Trăim într-o țară în care
bogății exploatează
22 milioane de sclavi**

DUMITRU MAZILU : În legătură cu asta, trebuie să fac mai multe sublinieri. Prima, că, după opinia mea, scopurile revoluției au fost deîntorsate. O spun cu toată răspunderea. Noi am sperat o viață demnă pentru toată lumea, și astăzi, la doi ani și opt luni de la revoluție s-a ajuns la popularizarea, pe de-o parte, a unor bogătați, un grup foarte restrîns, și la restul, de 22 milioane de sclavi ai acestor oameni. Cînd spun că revoluția a fost deîntorsată, am în vedere și această situație la care s-a ajuns pe trei căi: distrugerea deliberată a economiei românești. Atunci cînd un prim-ministru spune, după revoluție, că industria românească este o grămadă de fier vechi, a săvîrșit un act de sfidare a muncii unui întreg popor. Această industrie, croită mai bine sau mai puțin bine, a fost croită însă cu lacrimi și singe. A doua chestiune im-

portantă este distrugerea monedei naționale. Luați toate țările din est; niciuna n-a ajuns la o asemenea cădere a monedei naționale ca România. Amintiți-vă ce spunea, însă, Rotschild: Dați-mi pirghia financiară în mină, să am controlul banului, și restul faceți voi, politica voastră nu mă interesează. Veți depinde de mine. Distrugerea monedei naționale eu o calific o crimă împotriva poporului acestei țări, iar criminalii trebuie pedepsiți. Ia a treia, care este legată de celelalte două, este chestiunea așa zisei reforme și privatizări. Nu e vorba de reformă, în fond este vorba de încununarea unui proces de distrugere și preluare treptată a acestei economii. Am fost în străinătate luna trecută, citeam pe paginile ziarelor străine, ce întreprinderi vinde, scoate la licitație, Agenția Națională de Privatizare. Dar de ce nu se publică în România? Domnilor, cînd am spus cei trei factori, am în vedere coaliția monstruoasă care atentează împotriva poporului român, care a fost organizată din afară și din interior împotriva țării.

LIVIU TIMBUS : Ce e de făcut?

**Am făcut afaceri
cu scăpătații din Occident.
Avem nevoie de cooperare
cu elita occidentală**

DUMITRU MAZILU : Convingerea mea este că dacă va continua acest proces de distrugere și preluare deliberată a economiei, vom ajunge la tensiuni sociale foarte grave, la confruntări, aș putea să spun. Pentru că totuși, în țara aceasta, asta n-o spun eu, o spunea Vladimirescu, românul trebuie să fie stăpîn. Patria e norodul, și nu tagma jefuitoare, dar noi treptat, n-o să mai fim stăpîni în țara noastră. Jefuitoarii ăștia, din interior pentru cîteva sute de dolari, din exterior, pentru mari interese, pătrund aici și acționează. Revin la chestiunea de fond: s-au făcut afaceri după revoluție oneroase, în folosul cîtorva persoane. Problema este că s-au făcut afaceri cu scăpătați din occident. Domnilor noi avem nevoie de cooperare tehnică, de asistență tehnică, dar din partea elitei occidentale, din partea oamenilor serioși, a celor care acceptă competiția loială, care vor să ajute la progresul economic al unei țări, și nu faci afaceri cu indivizi scăpătați acolo care vor ca prin furtul din țara noastră să-și revină, să se repună pe picioare.

ASASINII PRINTRE NOI

**Mercenarii
mineriadelor**

sînt

teroriștii din '89?

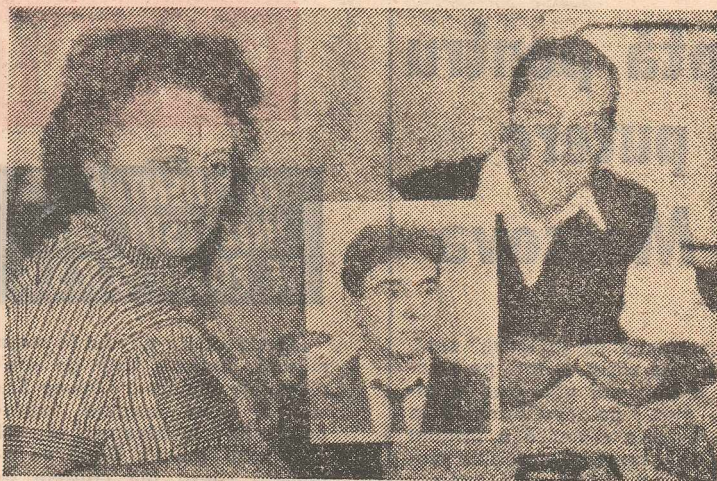
Au trecut și aceste alegeri și, după cum se poate vedea, ele n-au adus nimic nou. Privind noian scenă politică, nu putem constata decât faptul că singurele schimbări sînt cele dezolante. În aceste condiții, sutele de dosare ce cuprind crimele și violențele ce-au avut loc în acești aproape trei ani vor rămîne, se pare, ca și până acum, închise. Și asta întru că, după părerea multora, autorii morali ai acestor orori sînt chiar realeșii.

Printre toate acestea se află și faimosul dosar ce conține cazul „Aurica Crăiniceanu și Andrei Frumușanu”, ambii uciși bestial în Piața Victoriei pe data de 25 septembrie 1991. Cazul este teoretic încheiat. Se știe cum arată asasinul — solid, 1,80 înălțime, față de brută — se știe ce grad are — mai mare decât cel de căpitan — se știe numărul unității sale. Singura problemă este că nu se poate ajunge la el. Cineva are interesul să-l ascundă, să steargă orice urmă ce-ar duce la descoperirea lui. Din unitatea respectivă, la data cercetărilor, lipseau din depozitul cu muniții aproximativ 10—12 cartușe de semnalizare. Cele două victime au fost împușcate cu rachetele purtătoare (atutaj) ale acestor cartușe. Întru că impactul cu corpul uman să fie mortal. Este vorba, așadar, de crimă cu premeditare, iar infracțiunea se încadrează la articolul 176

litera b din Codul Penal, numindu-se omor deosebit de grav. Mai nou, din surse confidentiale, aflăm că mai marii unității respective au trecut la o amplă operațiune de șmirgheluire a numerelor de inventar de pe cartușe. Aceasta pentru a împiedica merul anchetei. În acest caz, inventarierea nu se poate face decât pe bază de documente. Dar cum să aibă acces procuratura la aceste documente cînd dl. cpt. Surdescu este tratat cu cea mai mare indiferență, de către toate acele organe (M.I., S.R.I., Jandarmerie), care ar trebui să-l sprijine. Tot din surse confidentiale mai aflăm că descoperirea asasinului și aducerea lui în boxa acuzațiilor ar putea scoate la iveală informații incredibile cu privire la implicarea Puterii în cele două mari mineriade. Și nu numai atît. Ar putea aduce un pic de lumină și în obsedantul caz al teroriștilor din decembrie '89.

Cucuveaua nesimțită

Cu trei zile înaintea turului doi al prezidențialelor, pe cînd candidatul Ion Iliescu își pre-

„Asasinii copilului nostru există, sînt liberi!”

gătea discursurile pe care a-vea să le rostească surizător în fața națiunii, dl. Ivan Fisher, cercetător la Amnesty International, originar din Anglia, ne-a vizitat țara spre a se ocupa de trei probleme distincte (fac un punct de linie S.R.I.-ului, ca să nu se mai ostenească să afle, dacă nu cumva deja știe tot): cele două mineriade, suspectul accident aviatc din august '91 și agresarea a trei ziariști români. Chiar și domnia-sa și-a exprimat convingerea că aceste trei mari enigme vor rămîne nedezlegate dacă Ion Iliescu va fi reales.

Dl. Fisher a încercat să ia legătura cu procurorul Surdescu. I s-a spus însă că se află plecat în „vacanță”. Dl. Frumușanu afirmă că procurorul ar fi avut ordin să nu intre în concediu pînă nu rezolvă dosarul cu pricina. Să fi încălecat oare dl. căpitan acest ordin?

O a doua tentativă a dlui Fisher a fost cea de a pătrunde la președinție. Poarta Cotroceniului i s-a închis în nas, explicîndu-i-se că dl. Iliescu se află în campanie electorală, neavînd timp pentru asemenea discuții. Singurii interlocutori disponibili au fost părinții lui Andrei. Întrebările au fost

două: 1. Dacă familia îndoliată a avut de suferit din punct de vedere social, economic sau politic. 2. Dacă președintele și guvernul s-au interesat de acest caz și de situația lor în general.

În vara acestui an soții Frumușanu au fost agresați în Piața Victoriei, în timp ce aprindeau o luminare la crucea lui Andrei, de către un individ solid, îmbrăcat bine, la costum. Tot în acea perioadă au primit apeluri telefonice prin care erau amenințați. Președinția și guvernul n-au avut nici cea mai vagă intenție de a se interesa de soarta acestor doi oameni. Cam acestea ar fi, în rezumat, răspunsurile la aceste două întrebări. Dl. Fisher a părăsit dezolat țara, promițînd că va reveni peste două-trei luni. Așadar, acest caz a intrat în atenția Amnesty International. Mai devreme nu s-ar fi putut deoarece în regulamentul acestei organizații se prevede ca orice cercetare să înceapă doar după nouă luni de la data incidentului.

Vinovați sînt victimele

Într-un recent interviu acordat de dl. Ion Iliescu, domnia-sa rostește roșu de furie o întrebare de-a dreptul stupefiantă: „ce căuta studentul Frumușanu acolo?” (în Piața Victoriei — n.n.). Deci vina nu-i a Puterii, nici a USPP-ului, nici a MI-ului, nici a SRI-ului, ci chiar a victimelor. Îi răspundem noi dlui președinte a celor 61 la sută din români.

Andrei Frumușanu a plecat de acasă însoțit de prietenul său Petrișor Nițulescu. Nu știau ce se petrece în oraș,

vroiau să ajungă în Piața Unirii pentru a scoate niște bani de la C.E.C. Pentru asta însă, trebuia schimbat metroul în Piața Victoriei. Acolo, văzînd fumărele și lumea agitată, s-au oprit pentru a vedea ce se întimplă. Au ieșit afară pe scările dinspre blocul TAROM. Deci vizavi de sediul guvernului. Deci vizavi de grupul de demonstrații (mineri) turbulente. Două-trei minute de curiozitate l-au costat viața. Fără, această absurdă întrebare s-ar potrivi și în cazul Auricăi Crăiniceanu. Era împreună cu soțul ei, Viorel. Făcuseră cumpărături în Piața Unirii și coborîseră din metrou în Piața Victoriei. Se îndreptau grăbiți către Centrul de Hematologie din str. Felix, pentru niște analize. La numai cîteva secunde după ieșirea din stația de metrou, Aurica a fost împușcată în hemitoracele drepte, murînd în chinuri cumplite a doua zi la Spitalul Municipal.

Asta căutau cei doi tineri în Piața Victoriei. Erau simpli pietoni. Reamintim că distanța dintre locul în care au căzut victimele și grupul de mineri era suficient de mare pentru ca ținta să nu fie greșită. În încheiere se cuvine să adresăm și noi o întrebare: ce căutau minerii la acea dată în București? Ce căutau minerii la București în 13—15 iunie? Întrebările acestea vor rămîne, desigur, retorice, pentru încă cel puțin patru ani.

În loc de epilog

În timp ce dl. Iliescu își sărbătorește victoria în alegeri, părinții lui Andrei își plîngeau unicul lor fiu. Se împlinea un an de cînd a fost ucis. Pentru Ion Iliescu se împlinea un an de cînd s-a debarasat de un guvern. Atît.

CATALIN APOSTOL

Promettre c'est noble...

Ce se ascunde în spatele Corporației „World Emergency Relief”?

(Urmare din pag. 3)

orașului Curtea de Argeș admite cererea corporației, în baza articolelor 3; 7; 66 și 68 din Legea nr. 21/1924, de a înființa filiala „World Emergency Relief — Geographical Target Development”, cu sediul în B-dul Basarabilor nr. 25. Partea americană a fost reprezentată de Robert McIntyre (director al proiectului internațional), iar partea română de localnicul Ioan Tarta (director al proiectului român). Lista obiectivelor proiectului „World...” este destul de îndrăzneț: Sănătate (un aparat de dializă la Spitalul orașesc, asistență la Sanatoriul TBC din Valea Iașului, cabinete stomatologice particulare, o ambulanță). Dezvoltare socială (proiect de înfrumusețare a orașului, pictura la „Sf. Nicolae” etc.); Asistență socială (asistență la Școala

de orfani, cantine pentru săraci, iluminarea orașului etc.); Economie (Asociația fermierilor, Camera de dezvoltare pentru afaceri, extinderea fabricației la întreprinderea de conserve Băiculești, studiu de evaluare agronomică pentru județul Argeș etc.); Studiu de poluare; Politic (program de schimburi și corespondență, program de studiu politic pentru Consiliul orașesc).

De la intenții, la realizări

Cîteva dintre obiective au termen de începere data de 15.05.1991, deci cînd nu fusese înregistrată oficial la Judecătoria Curtea de Argeș! Cei din Procuratura Locală din Curtea de Argeș cred că, pînă la urmă, se va transforma într-un... SRL. Discutînd cu primarul localității, dl. C-tin Ghigheanu, am aflat că

angajamentele celor de la „World...” s-au materializat prin: asfaltarea orașului, prin alocarea a 500 mii lei în toamna 1991 (B-dul Basarabilor); iluminatul stradal, prin alocarea a 332.000,75 lei; înființarea a două cabinete stomatologice private (care, de fapt este unul singur!) și dotarea lor; cursul de management (toamna 1991 — primăvara 1992) ținut la primărie, cînd s-a folosit calculatorul primăriei, o sală de cursuri a primăriei, combustibilul termic al primăriei și pentru toate acestea au plătit doar 6.000 lei/lună!; o Cameră a fermierilor (în perioada 12—15 august a.c. s-a organizat un „Tîrg al fermierilor” la care au participat: primul ministru, ministrul Agriculturii, ministrul Turismului și Comerțului, ambasadorul SUA etc.); au adus cărți în limba engleză (religioase) care n-au fost ceru-

te de populație și care au luat drumul către topitoria din Zărnești, iar banii rezultati au fost vărsați în contul unei Agenții edilitar-gospodărești, înființată de actualul primar în perioada CPUN-ului I.

La capitolul promisiuni rămase doar pe hîrtie: n-au înființat cantine pentru săraci; n-au dat echipament de birou pentru primărie; proiectul noii piețe a fost elaborat de către primăria locală și nu de corporație!; nu s-a deschis lăptăria zonală; n-au adus aparat de dializă la Spitalul orașesc; ci un centigraf (care nu-și are rostul acolo); nu au dat spitalului ambulanță; plannigul familial s-a discutat, în data de 7 octombrie a.c., la Direcția Sanitară județeană și nu de „World...”; n-au înființat farmacie particulară în oraș; asistența la Sanatoriul TBC Valea Iașului a constat în bis-

cuiți stricați, periute de dinți, genți din plastic și îmbrăcăminte uzată; nu au dat nici un leu pentru pictura la „Sf. Nicolae”; n-au întocmit „Programul de studiu politic pentru Consiliul orașesc” (denotă că „World...”, fiind o organizație religioasă „Non-profit”, ține să dea și lecții de politică, ceea ce este o aberație și imixtiune în probleme locale! ? ?).

Mai reținem că în data de 15 august a.c. directorul Ioan Tarta primește, prin fax, o scrisoare din partea lui Joel MacCollam, unde i se cere să facă demersurile necesare pentru noua titulatură a firmei, adică „World Care International”. În Dosarul nr. 11/PJ/31.08.1992, pe cererea către președintele Judecătoriei apare un fals, în sensul că pentru persoana desemnată de Robert McIntyre, procurator Kevin R. Hagen, semnează... un român!

EXTERNE

Luptă pentru putere la Moscova

Noile dezvoltări cu privire la „masacrul de la Katyn” sunt, firește, interesante și prin ele însele. Am văzut cu toții pe ecranele televizoarelor iscălitura mare a tătucului prin care el trimitea la moarte pe cei 15.000 de ofițeri polonezi internați în diferite lagăre din Rusia după ce armata sovietică a invadat Polonia în 1939. Mulți dintre ofițeri erau rezervați, în civilie profesori, medici, oameni de știință, avocați, adică elita intelectualității poloneze. Ucigându-i pe aceștia, le-a fost ușor sovieticilor să pună, după război, în posturile-cheie din Polonia oameni devotați lor. Polonezii vor putea acum să-și plângă morții în mai mare cunoștință de cauză, iar rușii, autoadmirându-se pentru „curojul” de-a spune adevărul până la capăt, se vor simți poate mai ușurați sufletește, ca după spovedanie.

Însă adevăratul interes al resurecției afacerii Katyn vine din contextul politic în care ea a avut loc. Emisarul lui Boris Elțin a înmănat copii de pe aceste documente președintelui polonez Lech Wałęsa, în timp ce purtătorul de cuvânt al tătucului de acum al Rusiei arăta că actele au fost găsite într-un dosar secret aflat în arhiva personală a lui Gorbaciov, în timpul încercării de puci din august 1991. Ele dovedesc, a afirmat purtătorul de cuvânt, că Gorbaciov a știut în tot timpul mandatului său de secretar general care este adevărul despre Katyn, dar abia în martie 1990 a recunoscut că nu nemții, ci poliția secretă a lui Stalin a comis crima. Dar documentele propriu-zise tot nu le-a dat la iveală. Ele devin cunoscute abia astăzi.

După cum era de așteptat, Mihail Gorbaciov a contraatacat. El a susținut că a luat cunoștință de documentele respective cu foarte puțin timp înainte de a demisiona din postul de președinte și că deci n-a mai avut cînd să le facă cunoscute. Obligația îi revenea lui Boris Elțin, care însă le-a ținut el sub cheie vreme de mai multe luni de zile, pentru a le scoate la lumină abia acum, ca element al unui „complot politic” menit a-l intimidă pe el, pe Gorbaciov.

Spusele fostului lider nu sunt lipsite de temei. El știe foarte bine care este situația în capitala Rusiei și ce frământări politice au loc acolo. În momentul de față se pare că și capacitățile politice ale lui Elțin, și talentele lui de seducție populistă, s-au epuizat. Dificultățile tot mai mari cu care se confruntă guvernarea Elțin pot isca ideea înlocuirii lui. Cu cine? Singura alternativă Gorbys însuși.

Se întâmplă așa avînd în vedere cu ce țară și cu ce lume avem de-a face. Un proverb chinez spune că dacă bagi pe cineva într-un bostan și-l ții o vreme acolo, el va lua vrînd-nevrînd forma bostanului, și după ce-l scoți nu va mai merge, ci se va da de-a dura. Șaptezeci de ani de bolșevism au lăsat urme adînci. De influența nefastă a sistemului n-au scăpat nici cei mai buni. Intrucît în fosta U.R.S.S. — ca, de altfel, în toate țările comuniste — opoziția s-a manifestat doar prin intelectuali dizidenți, o rasă cu adevărat nouă de politicieni nu va putea apărea mai devreme de 8-10 ani. În consecință, lupta pentru putere se dă tot între vechi comuniști — deocamdată, fosta U.R.S.S. atîta poate oferi. Încă mult timp de aici înainte bătăliile se vor purta „în familie”, fie între „reformatori” și „conservatori” (cei care oftează după vremurile și rînduiriile staliniste), fie în interiorul taberei reformatorilor.

Iată de ce în condițiile în care situația lui Elțin se subrezește tot mai tare, singurul scenariu care s-ar potrivi ar fi cel georgian. Deci, după cum acolo a fost jos cu Gazahurdia ca să-l punem din nou în frunte pe fostul prim-secretar Eduard Șvarcșadze, la Moscova ar putea fi jos cu Elțin ca să-l readucem pe Gorbaciov. Și constelația ar putea fi roșie de tot, în ea strălucind acum alde Kravciuk, Snegur, Hatzbulatov și alții. Este de presupus că Elțin, folosind toate mijloacele, vrea să-l termine pe Gorby înainte ca problema schimbării de gardă la Kremlin să se pună în mod deschis și cu acuitate. Dacă operațiunea reușește, Elțin scapă de principalul lui concurent.

ION D. GOIA

OCCIDENTUL ȘI INTERESUL FATA DE FOSTA U.R.S.S.

„Occidentul a pierdut în mare măsură interesul față de evenimentele din fosta Uniune Sovietică” — ne asigură corespondentul la Moscova al lui „Financial Times”. După ce enumeră câteva din cauzele acestei presupuse de el pierderi de interes (frământările și contradicțiile din cadrul Comunității Europene, lupta electorală din S.U.A., recesiunea economică japoneză și disputa Kurilelor, dificultățile germane provenind din costul ridicat al reunificării ș.a.), ziaristul englez scrie: „Prin urmare, politica față de Rusia se va face fără mare entuziasm și investiții de mijloace. Ceea ce nu este decât un aspect al problemei. Reformele rusești avansează cu mare greutate. B. Elțin, E. Gaidar și echipa sa întîmpină o opoziție marcantă față de planurile lor. Nu este surprinzător, intrucît realizarea acestor planuri duce la pierderea puterii de către numeroși oameni influenți și, în perspectivă apropiată, va înrăutăți starea economică a păturilor largi ale populației. Este încă prematur să se spună că strategia aplicării reformelor pe baza ajutorului occidental s-a prăbușit. Dar un asemenea pericol există. În Rusia sunt mulți, inclusiv reformatori și conservatori, care nu mai scontează pe posibilitatea obținerii ajutorului economic occidental. Într-adevăr, eforturile principale trebuie să pornească de la guvernul rus și de la popor, în timp ce rolul străinilor este deoseori secundar.”

Corespondentul lui „Financial Times” face aici o uriașă (dar, poate, involuntară) confuzie între interesul politic al Occidentului față de fostul imperiu sovietic, de tot ce se întîmplă acolo, și disponibilitatea lui (a Occidentului) de a-și deschide punga și de a sprijini serios din punct de vedere economic așa-zisa reformă, din Rusia și din restul destrămăteii

(?) U.R.S.S. Dacă în privința banilor entuziasmul vest-europenilor și al americanilor s-a răcit foarte tare, mergînd pînă la îngheț — gîndul nerostit fiind următorul: noi, occidentalii, ne-am văzut sacii în car, adică v-am făcut pe voi, cei din „la-gărul socialist”, cîntîndu-vă vreme îndelungată o mulțime de cîntece de sirenă, să vă lepădați de comunism; acum, descurcați-vă singuri, noi le-avem pe-ale noastre —, pe plan politic lucrurile stau cu totul altfel, interesul pentru ceea ce se petrece în țara lui Ivan fiind foarte mare. Despre acest interes, cu alt prilej.

DEVASTATORUL MICROB IMPERIAL

Un exemplu de felul în care microbul imperial (rusec) pătrunde peste tot și face ravagii îl constituie și un recent articol apărut în „Moskovskie Novosti” sub titlul „Rusia nu-și poate permite luxul de a fi un simplu spectator al evenimentelor din Transcaucazia”. Se știe că intelectualii ruși din fosta U.R.S.S. (cu foarte puține excepții) s-au înduioșat de toate suferințele de la ei și de pe mapamond și au condamnat toate relele din lume, dar n-au fost capabili să articuleze nici un cuvînt în contra ființării colosului muscălesc făurit de țări și moștenit (ba chiar adăugit) de bolșevici. Așa face și „Moskovskie Novosti” publicație cunoscută — cit privește discuția altor probleme — pentru curajul și radicalismul ei. Deci, cînd e vorba de mîreția și de interesele mamei Rusii, revistei amintite i se întîmplă cu spiritul democratic exact ce li s-a întîmplat și celorlalți ruși puși pe apărarea dreptății și echității: dă chix.

Lăudînd „planul de pace” elaborat de ministrul apărării al Rusiei, Pavel Gracov, și sprijinit de ministrul securității, V. Barannikov, cu privire la conflictul din Nagorno-Karabagh (planul constă în aplicarea „schemei transnistrene”), publicația menționată scrie: „Nu putem, chiar dacă am

dori, să părăsim acum Caucazul și ar fi naiv să se facă apeluri în acest sens. Rusia a pătruns acolo cu peste 100 de ani în urmă și a creat prin acel pas o realitate cu care acționăm astăzi. În prezent, Rusia nu-și poate permite luxul de a fi simplu spectator în Transcaucazia. Este o regiune integrată Caucazului de nord, de unde, printr-o aruncătură de băț, se ajunge la Stavropol și ținutul Krasnodar. Reglementarea conflictelor caucaziene înseamnă pace și liniște la granițele de sud ale Rusiei”. Așadar, Rusia n-are în contro. Pentru a avea „liniște” (unde am mai auzit noi cuvîntul acesta?) la granițele sale, ea se vede nevoită, oricît nu i-ar plăcea acest lucru, să rămînă definitiv în Caucaz și să împartă cu trupele sale „dreptatea”. În interesul cui? Ne lămurim imediat, citînd în același articol: „Rusia este determinată să fie conciliator în Karabagh și de alte interese (decît asigurarea „liniștii” la granițe — n.n.). De exemplu, două treimi din utilajul pentru extracția țițeiului folosit de sondele noastre sunt produse în Azerbaidjan. O situație similară este și în ceea ce privește aluminiul și produsele de petrol”. Deci, armenii n-au nici o șansă, căci Moscova nu va dori niciodată să se strice cu Baku-ul. Și mai ceva: Rusia trebuie să rămînă pe loc ca să nu vină acolo alții. Intrucît, zice „Moskovskie Novosti”: „Nu există locuri neocupate. O sferă de influență părăsită temporar de o putere slăbită este în mod obligatoriu dorită de alții”. Evident, mama Rusie, oricît de slăbită ar fi, nu trebuie să părăsească nici măcar temporar sferele sale de influență...

ARMATA A 14-A ÎNLOCUIITOR AL DREPTULUI INTERNATIONAL

Cu aerul cel mai serios din lume, ca și cum ar fi vorba de cele mai normale lucruri, „Komsomolskaia Pravda” scrie: „În Republica Nistrenă continuă crearea unor forțe armate proprii, în care sunt incluse garda republicană, formațiunile de cazaci și detașamentele apărării teritoriale. Pentru fiecare dintre unități se introduce uniforma militară. A fost creat și un Minister propriu al Apărării. Recent, președintele Republicii Nistrene, I. Smirnov, a emis un decret privind crearea unui regim vamal propriu și a unităților de grăniceri. Ele vor fi formate în special din cazaci și detașamentele apărării teritoriale. Tocmai din cauza acestui decret a fost amînată întîlnirea ce fusese planificată între M. Snegur și I. Smirnov. Fiecare zi de tergiversare a reglementării politice a conflictului sîngeros poate deveni ultima zi de pace. „Maximum ce ne propune Chișinăul este statutul de regiune autonomă. Cu aceste condiții astăzi, după Bender, nu mai putem fi de acord — se afirmă la nivelul conducerii Republicii Nistrene. Noi considerăm că trebuie să ne clădim republica noastră independentă, ale cărei relații cu Moldova vor exista nu mai pe bază de tratate”.

După cum se vede, nici un cuvînt despre faptul că, din punct de vedere al dreptului internațional, așa-numita „Republică Nistrenă” nu există. În concepția ziarului citat (Kremlinului, în speță), dacă armata a 14-a e acolo, restul nu mai contează.

ION D. GOIA

liticienii mari ai ultimei jumătăți de veac și meritele lui în realizarea destinderii în Europa și pe alte continente sunt incontestabile. A crezut în valorile democrației și le-a promovat cu consecvență toată viața. A fost sincer și cinstit mereu și de aceea el merită toată stima noastră.

Da, dar tocmai în asta a constat și marea lui slăbiciune, punctul lui vulnerabil, de care mai multe forțe ostile n-au ezitat să profite din plin. Ca și în cazul lui Jimmy Carter, Willy Brandt a fost, de fapt, Jimmy Carter al Europei. În calitate de cancelar al R.F.G.-ului și de voce importantă și respectată a lumii occidentale, Willy Brandt a căutat să favorizeze apropierea dintre cele două lumi antagonice, să netezească drumul către o mai bună înțelegere între ele, în vederea unei ulterioare contopiri (a fost unul dintre puținii care se gîndeau atunci că acest lucru ar fi posibil). Dar cei față de care el a manifestat încredere și bunăvoință au căutat să-l folosească drept cal troian. I-au băgat în cancelarie un spion comunist, cu urmările cunoscute. Willy Brandt a făcut și alte greșeli. Astfel, s-a dus la îngropăciunea lui Tito, făcînd abstracție de faptul că acesta n-a fost decât un Stalin întors în oglindă. A îngenucheat la memorialul evreilor din Varșovia (nu și la memoriale altor victime ale nazismului), stimulînd prin aceasta înfatuarea evreiască, întărîndu-i pe evrei în ideea că ei sunt „fruncea”, ca ei nu mai e nimeni și că lor li se cuvine toată cîntea și închinăciunea. Și așa mai departe. Despre toate se va scrie mai tirziu. Acum suntem încă sub impresia plecării lui. De mortuis nil nisi bene. (I.D.G.)

De mortuis nil nisi bene

WILLY BRANDT A FOST JIMMY CARTER AL EUROPEI

N-am să fiu eu acela care să-l critic pe Willy Brandt, mai ales acum, c-a murit și că toată lumea, cum se întîmplă în asemenea împrejurări, îl laudă. L-am cunoscut în 1967, pe litoral, la noi, unde venise în vizită, la puțină vreme după ce, cu largul lui concurs, România stabilise relații diplomatice cu Bonnul. La conferința de presă pe care Willy Brandt a ținut-o, „Scînteia tinerețului” m-a trimis pe mine. Am vrut să-l întreb un singur lucru: va relua R.F.G. problema reunificării Germaniei, după ce Hrușciov a agitat în chip demagogic și o abandonase fără urmă de regret? N-am putut s-o fac, intrucît oaspetelui german i s-au pus doar întrebările aprobate de secția de presă a c.c.-ului, întrebări pe care ziaristii de la „Scînteia” și de la alte publicații le aveau scrise de la București pe fișuici.

Așadar, de acord cu peneșirile ce i s-au făcut fostului cancelar german pe tot mapamondul. Willy Brandt a fost unul din po-

BANCA ITALO-ROMÂNĂ PREZENTĂ LA TIB '92

— Domnule director general Radu Tufeanu, ce ne puteți spune despre activitatea Băncii Italo-Române?

— Banca Italo-Română este o bancă italiană cu capital românesc în majoritate; 50 la sută aparține Băncii Române de Comerț Exterior, 30 la sută aparține băncii Banco di Sicilia iar 20 la sută băncii San Paolo di Torino. Ultimele două fac parte din cele mai vechi și mai dezvoltate bănci din Italia. Banca are sediul la Milano și a fost creată în 1980, este o bancă mixtă, așa cum a fost stabilit în convenția de asociere, având ca prim scop facilitarea derulării operațiilor comerciale dintre Italia și România. A avut, putem spune, trei etape de dezvoltare — respectiv primii ani de funcționare când România încă mai era deschisă spre exterior, activitatea desfășurându-se în condiții normale; a doua etapă este cea de închidere a României, împrejurări în care Banca Italo-Română a fost nevoită să-și redirecțio-

neze tipul de operațiuni, orientându-se mai mult către piața italiană. A treia etapă o reprezintă relansarea băncii, determinată de redeschiderea României după evenimentele din decembrie. Așadar, banca și-a reluat rolul pentru care a fost creată, dar pe alte planuri, în condițiile în care România trece de la economia supercentralizată, de comandă, la economia de piață. Sigur, asta face să-și restrucționeze gândirea, să găsească soluții în rezolvarea situațiilor create în noile condiții. Vreau să spun că bilanțul băncii s-a dublat față de 1989, de la 130—140 miliarde lire italiene la 300 miliarde lire la sfârșitul anului 1991. Drept urmare poziția noastră în cadrul sistemului bancar italian s-a ameliorat, câștigând în topul băncilor italiene în doi ani și jumătate după relansare. Avem gânduri ambițioase. Dorim, și facem toate eforturile, să devenim un punct de referință în Italia, atât pentru noile bănci create în România cât și pentru

operatorii români. Intenția noastră de a fi prezenți aici este o cerere obiectivă. Avem deja autorizația de deschidere a unui oficiu de reprezentanță care, sperăm, va fi inaugurat peste câteva luni, urmând ca acesta să fie transformat într-o filială operativă imediat ce condițiile din Italia ne vor permite.

— Ce dificultăți întâmpină Banca Italo-Română în mo-

mentul de față, dacă întâmpină greutăți, bineînțeles?

— Sigur, activitatea unei bănci, activitatea unei instituții în general, are cel puțin două aspecte: un aspect care merge spre dezvoltare, spre crearea unor structuri care să permită creșterea activității, iar alt aspect îl reprezintă condițiile care împiedică acest lucru. Banca Italo-Română este o bancă de dimensiuni medii în Italia și conform legislației italiene poate să efectueze tipuri de operațiuni și în funcție de mijloacele lor. Ne-am gândit, și deja avem un acord de principiu din partea asociaților români și din partea asociaților italieni, ca în următoarea perioadă, probabil anul viitor, să încercăm o recapitalizare a băncii, ceea ce ne va permite să efectuăm operații de o mai mare importanță. Chiar cu posibilitățile actuale, așa vrea să spun, am reușit să intervenim în câteva operațiuni de mare amploare pentru România, M-aș referi în principal la con-

struirea autostrăzii București — Constanța la care banca română participă cu o parte privind garantarea creditului acordat de partea italiană, este o operație de circa 70 milioane dolari, cu posibilități de a se dubla în următorii ani. Tot o acțiune de amploare este construirea unui spital de chirurgie în România care va angaja circa 70—80 milioane dolari.

— Citeva cuvinte despre prezența dvs. la TIB '92.

— Prezența noastră la acest tirg în pavilionul Italiei și mai ales prezența noastră alături de Institutul de Comerț Exterior italian denotă atât gândurile noastre privind reprezentarea Băncii Italo-Române în cadrul relațiilor dintre cele două țări cât și prezența unei filiale la București. De altfel, asta este a treia participare la TIB și reprezintă una din măsurile luate de noi imediat după relansare.

EUGENIA VASILE

Imagini de tranziție

Baie populară

transformată în bar de zi

● Fațada e clară; profilul se modifică; în spate e jale

Complexul de sănătate Socului, din str. Socului nr. 4, Sectorul 2, București, aparține în 1990 de ICAB (actualmente Regia Generală a Apei București, deci cu sigla RGAB). Între ICAB și firma „Fresh Quick Club” s-a încheiat contractul nr. 2311, din 25 iulie 1990, pe o perioadă de 5 ani — contract ce nu a mai fost modificat după apariția Legii nr. 15/1990 —, prin cererea (fără număr de înregistrare!?) din 1.08.1990 a asociaților firmei: Mihai Cudă (economist de profesie și director al firmei), Maria Rodica Duțu (subinginer, șef al Complexului de sănătate) și Costel Drăgan (pedichiurist la Complex). Firma s-a angajat către ICAB prin: „(...) să aducem o îmbunătățire a activităților ce se desfășoară în complex și să lărgim sfera acestora, care să ducă la satisfacerea cerințelor crescânde ale populației”. Primăria municipiului București și-a dat consimțământul prin semnătura viceprimarului Mihai

Enescu, prin adresa din 21.06.1990 către ICAB, aprobare condiționând respectarea activității de bază a complexului; în sensul de a rămâne „baie publică, cu posibilitatea de a avea acces toți solicitanții”.

Firma „Fresh Quick Club” consideră contractul încheiat cu ICAB-ul o floare la ureche și, drept urmare, începe să modifice profilul unității — ignorând articolul 9 —, aducându-i diverse îmbunătățiri. Și se începe o luptă acerbă prin spargerea pereților. Astfel, Complexul de sănătate devine un centru multifuncțional.

— La subsol: în hol, se amenajează un bufet care se transformă în... bar de noapte!

— unul din bazine devine bucătărie și apoi... carmangerie!

— cel de-al doilea bazin de înot capătă funcționalitatea unei secții de producere a băuturilor răcoritoare!

— o parte din cabine s-au dotat cu utilaje de carmangerie!

— cele două săli de sport au fost unite prin demolarea pereților în „sală de forță”!

— o altă întrebuintare a cabinelor s-a materializat prin transformarea în secție de preparare pesmet (sic! — n.n.), spații de depozitare, birouri, cameră frigorifică.

Parterul a devenit:

— în holul de intrare s-au amenajat două încăperi cu pereți de sticlă, una pentru vânzarea pînii și alta magazin tip consignația

— frizeria s-a transformat în bar de zi

— coafura — în magazin

pentru desfacerea produselor alimentare

— cosmetica în dulapuri frigorigifice. Etc...

Prin adresa nr. 1322, din 6.02.1992, RGAB-ul somează firma să sisteze orice lucrare de modificare a imobilului și să procedeze la aducerea lui la starea inițială; cum a fost în momentul închirierii. La această somație, RGAB-ul revine prin adresa nr. 2971, din 10.03.1992, prin care se aduce la cunoștință chiriei că se va verifica, după 15.03.1992, modul cum a fost receptată somația din 6.02.1992. Ambele adrese poartă semnătura directorului general, Gh. Ghiocel.

În 24.03.1992, șeful Diviziei Lacuri și Agrement trimite o sesizare către RGAB, informându-l că firma „Fresh Quick” refuză să se conformeze somației. Nu se știe din ce pricină sesizarea nu a fost analizată de direcția RGAB-ului!? În 5.05.1992, cu adresa nr. 62 — înregistrată la RGAB sub nr.

5505, din 7.05.1992 — firma „Fresh Quick” revine asupra adresei nr. 40, din 20.02.1992, în care arată că a obținut avizele pentru modificările efectuate și solicită din nou aprobare. RGAB-ul răspunde prin adresa nr. 1313, din 20.05.1992, prin care afirmă că, în principiu, este de acord, dar în condițiile acordului scris al Primăriei București — Direcția Generală de Gospodărire Comunală și de la Direcția de Urbanism și Amenajarea Teritoriului, privind schimbarea spațiilor existente. Direcția Generală de Programe și Urbanism Comercial, prin adresa nr. 1805, din 20.08.1992, comunică firmei că: „(...) nu sintem de acord cu desfășurarea de activități productive și comerciale ce nu au legătură cu destinația inițială a spațiului”. Semnează, directorul general: Florian Stoica.

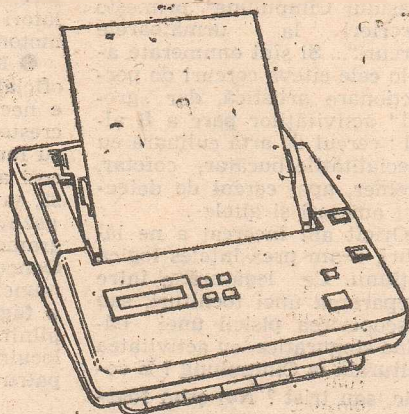
ION RUSU

RANK XEROX

RANK XEROX Romania: Bucuresti 70749, Str. G-ral Berthelot 27, Tel.: 12.00.53, Fax: 12.00.54

LIBERTATEA DE A-L ALEGE PE CEL MAI BUN

Telecopiator Xerox 7006

7006

THE CLASS
AND QUALITY
OF RANK XEROX

E APROAPE GATA CASA REPUBLICII

Ignorăm adeseori lucruri importante și acordăm o însemnată exagerare unor mărunțisuri. S-a scris, spre exemplu, enorm despre Casa Republicii, cînd o altă Casă a Republicii, mai mică, e drept, se înalță cu fală în chiar Piața Aviatorilor. Călătorii metroului trec zilnic pe lângă ea și privesc prostiți cum, într-un București al lipsurilor de tot felul, se clădește un palat de marmură albă. Această Casă a Republicii particulară ar aparține — spune tirgul — deputaților aripii tinere a unui partid compus numai din aripi. Se muncеște cu sîrg, vecinătatea cartierului Primăverii îi pune la ambiție pe stăpîni, materialele sînt descărcate cu grija cu care se transportă și se minuieste planele, nimic nu se pierde, nimic nu se împrăstie, totul se cîștigă. Clădirea are cîteva etaje, dar respiră în totul o fală de îmbogățit de război. Stilul ei se poate chema modernist cu înlocuitori și n-ar fi exclus ca arhitectii să fie aceiași care au conceput marea magaoaie din deal. În curînd va fi gata și toți fraierii care au încasat-o la televiziune în decembrie '89 vor putea să înțeleagă că schimbarea, în sfîrșit, s-a produs. Capitala se va umple cu noi Case ale Republicii placate în marmură și în ele vor trăi cu gîndul la necazurile nației aleși și culeși ei.

N-am reușit să pătrund în falnicul bunker cubist fiindcă, în ciuda viguroasei sale implementări, are regimul discreției absolute iar de secrete se ocupă un număr de flăcăi cu mușchii la vedere. Vă pot povesti însă cum va arăta interiorul:

Băile vor fi exact ca acelea în care sumar împușcata n-a mai apucat să se scalde. Țara e plină de băi prezidențiale de interes județean în ceramică franțuzească și mozaic de Murano, cu lavoare de porțelan și obertainuri de aur sintetic. În băile noi Case a Republicii, mari cît un apartament de familist cu patru copii, se instalează conducte de oțel inox, cîte două-trei

veceuri de persoană, dulăpioare Ludovic al XIV-lea, uscătoare Maximilian al III-lea, lanțuri de tras apa Bush al V-lea, cu schimbătoare de viteză și instalație audio-video autonomă, savoniere de platină și bideuri conținînd și garsoniere pentru maseuri. Camerele sînt înalte, lumina vine din plafon, din pereți, din coloane și din balustrade, niciodată de la becuri. Fiind vorba de niște oameni cu gusturi superioare, pe pereți vor putea fi descoperiți, din loc în loc, Rembrandt și Vangogiu aduși din Turcia fără acte în mașinile care furnizează buticurilor cu acoperire în Camera deputaților și Senat haine din petice de piele și sacii cu hiperclorurat de kiwi ori dicarbonat de banane. Candelabrele sînt originale în sensul că le imită pe cele instalate în Casa Republicii mamă (cînd nu sînt chiar cele din Casa Republicii). Există candelabre peste tot, în camere, în holuri, în sifoniere, în bucătării iar mobilierul e în întregime stil. De fapt totul va fi stil, de la hirtia igienică — avînd semnătura unor artiști plastici specializați în portretistică oficială — la măști. În locuințele multimilionarilor revoluției noastre de consens vor putea fi admirate comori ale creației tehnice mondiale: combine muzicale de 2000 wați care, cînd sînt bagate în priză, zguduie pereții Casei Scintei, mașini decapotabile de apartament, servicii pentru prinzuri intime de 200 persoane, slujnice cu engleza la bază și fără prejudecăți la bust și multe, multe frigidere de litraj mare.

E vorba, cum puteți bănui, de o construcție care află, în alte cîteva zeci ridicate peste noapte în zonă, confirmarea ideii că în România schimbarea e ireversibilă. Cînd Bucureștiul va fi plin de Case ale Republicii de dimensiuni medii vom putea fi siguri că revoluția, prin reprezentanții ei aleși de masele largi, a învins definitiv, la oraș și sate.

TUDOR OCTAVIAN ■

În sectorul 2 al Bucureștiului, între străzile Popa Nicolae și Ziduri, între Vii (o !, ce crud adevăr), sînt mai multe blocuri cu 4 etaje, etichetate drept „locuințe de serviciu”. Într-o devălmășie trăiesc laolaltă țigani și români, oameni pentru care resemnarea a devenit „literă de lege”. Praful, gunoaiile, copiii inventîndu-și jocuri din te miri ce, gropile străzii, pereții decojiți ai blocurilor, tineri și vîrstnici schimbînd vorbe pe românește și țigănește ș.a.m.d., constituie o lume aparte în care indivizii se pot mîndri că sînt cei mai „bogați-săraci” locuitori ai Capitalei.

Pe str. Vasile Stolnicu nr. 12, Bl. 10, Et. 1, Ap. 19, locuiește familia Barbu. Nici bine nu ai intrat pe scara blocului că mirosul de aer închis te izbește în nas. Marin Barbu, în vîrstă de 29 de ani, este strungar la „Electronica — SA” (platforma industrială Pipera) din anul 1987, în urma unui transfer în interesul serviciului. Soția, Doina, 28 de ani, țesătoare, a lucrat (excluzînd din calcul perioada de 1 an de zile acordată în urma nașterii unui copil) la „SC Frot-tiertex” (fosta „Suveica” — Unitatea B, din B-dul Lacul Tei) pînă la data de 13 iulie 1992, cînd i s-a înmînat Dispoziția nr. 205 și a fost pusă pe liber, datorită restrîngerii activității unității. Au doi copii: Ramona-Georgiana, de 4 ani și Nicolae-Aurel de 1 an.

În data de 17.01.1990, cu nr. de înregistrare 3238, Marin Barbu primește un contract de închiriere pe această garsonieră, în suprafață de 15,64 m², de la „Electronica — SA”. Spațiul respectiv se compune din: 1 cameră — 10,48 m²; loc de gătit — 1,52 m²; vestibul — 1,56 m² și WC — 2,08 m². În 1990 figura pe „listele de priorități” pe locul 7 și în 1991 pe locul... 79 !, poziție menținută și în 1992.

A ars-o

● În ziua de Sîntă Măria Mică, bucureșteanul Costel Semcu (ap. 45, str. Drumul Găzarului nr. 38, sect. 4) a băut, de ziua soției sale, vreo două sticle de bere, o jumătate de litru de vodcă și o jumătate de litru de vin. Cam atît își amintește, de cînd s-a trezit în cătușe. Oricum, pare sigur că soția i-a tăiat calea, atunci cînd el a vrut să plece din casă după

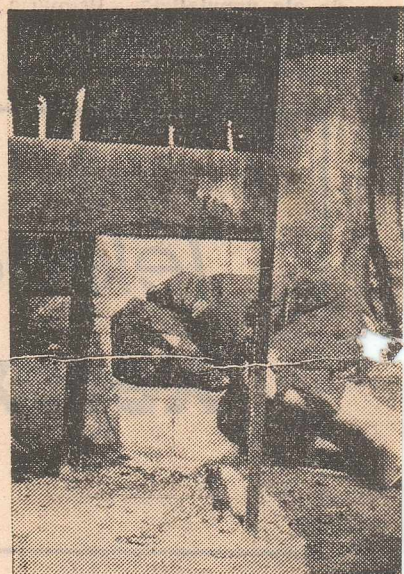
un supliment de alcool. „Dă-te la parte, că-ți dau foc !”, i-ar fi zis țivanul, atîns în orgoliul lui de care nu admite să cînte găina în c. Cum șansele de consens erau fusteliste, furia l-a ajutat să facă singurul pas care mai rămăsese în orgoliu și demență. S-a repezit la bară, a luat spirtul medicinal, înșfăcăt opoziția de păr, i-a tu totul pe haine, după care a ap bricheta și s-a ținut de cuvînt. Tinde că a vrut să mai toarne și nitrodiluant, ca să ardă mai bine, pînă să-l găsească, pălălaia vie nălise pe hol, țipînd.

Un vecin a dus-o la el în cadă, stingă. Poliția alertată a găsit un arm. Victima a ajuns la Spitalul Chirurgie Plastică și Reparatrice, tan cu arsuri de gradul doi, trei, patru, pe circa 30 la sută din suprafața corpului. Opinia medicilor: nevoie de 90 de zile de îngrijiri. I nu survin complicații.

Opinia poliștilor despre cel a tat: a doua zi după comiterea loșiei, nu-și mai amintea bine făcut.

Opinia Judecătoriei nu se cunoaște încă.

DORIN GHERGHINESCU

MIRCEA ENESCU ■

UNA, DESPRE ALTA, DESPRE

11 200 de griji în plus

Fiecare dintre noi avem griji-le noastre zilnice, sau lunare. Dar există o categorie de cetățeni cu o grijă în plus. Ba încă o grijă cît un munte de ghea: șomerii. La Pitești, la Direcția Muncii există, ca peste tot, un birou pe care scrie: ȘOMAJ. Aici se adresează șomerii cei noi. Cei vechi sînt înregistrați. Sînt luați în evidență. Sînt, cum s-ar zice, șomeri „în plată”. E opt de dimineată. Șirul celor ce așteaptă deschiderea biroului, cu actele pregătite, sau cei fără acte gata pentru a primi deslușirile cuvenite, e destul de consistent. Încercăm să-i numărăm, dar intenția noastră stîrnește suspiciuni, omul cu o belea pe cap e totdeauna rai bănuitor ca alții. Sînt totuși peste patruzeci. O altă încercare de a lega o conversație cu cei mai aproape de ușa care se va deschide curînd, duce la un refuz mormăit pe care nu-l putem zdruncina. Subiecții sînt tineri, sau destul de tineri, mai mult femei decît bărbați. O legitimare inabilă stringe și mai mult fălcile, cei întrebați parcă vrînd a spune: „Lasă-ne, dom'ne, că și așa avem destule încurcături!”. Hotărîm să aminăm dialogul pentru o altă zi și cu alți subiecți. Oricum, aflăm că sînt în Argeș 11 200 de șomeri „în plată”. Chimia și construcțiile de mașini se pare că oferă contingentul cel mai numeros. Așadar, 11 200 de energii tinere

în majoritatea cazurilor, 11 200 de speranțe tulburi, 11 200 de oameni triști, care după termenul legal, cînd ajutorul de șomaj va înceta, se vor întreba: „Și acum, unde mergem să muncim ?”...

Vreți să ajungeți bucătar sau detectiv ?

M-am oprit în fața Casei orașenești de cultură, la Cîmpulung Muscel. Clădire frumoasă, ce va fi destinată, cum a mai și fost, viitoarei prefecturi, dacă Muscelul va deveni județ. Statuia lui Negru Vodă, fără mari virtuți artistice, aminteste totuși trecătorilor de legendarul nostru voievod descălecător de țară, străjuind spațiul din fața edificiului. Alături, o pancartă pe care scrie vizibil: „Casa de cultură a orașului Cîmpulung” primește inscrieri la următoarele cercuri: „Și sînt enumerate acolo cele cîteva cercuri de perfecționare artistică, dar „grosul” activităților pare a fi altul: cercul de artă culinară cu specialitățile bucătar, cofetar, chelner, apoi cercul de detectivi amatori și altele...”

Oricît am încercat a ne lămuri, n-am prea înțeles logica acțiunii. Ce legătură e între prepararea unei tochituri, sau descoperirea pisicii unei bătrîne singuratice, cu activitatea culturală la Cîmpulung ? E comic, sau trist ? Noi știm foarte bine că pe calea aceasta in-

stituția asigură salariile personalului și cheltuielile de întreținere, că subvențiile... Măcar în loc de pregătirea maștrilor preparării ciorbei de burtă sau a nepoților lui Maigret, să deschidă o circumlocuție cu cîteva animatoare. N-ar fi mai rentabil ? Și — în tristețea asta — n-ar fi mai vesel ?

Tristeți provinciale

● Un drum Rucăr — București, cu autobuzul, costă 740 de lei. Dus-întors: 1 480 lei. Tînărul rucărean Nuțu Chicoș pretinde că biletele se scumpească din cînd în cînd, cam pe nepregătite și depind de „fluctuația motorinei”, cum li se explică. Oricum, el și alții au socotit că diferența între costul unui bilet dus-întors pînă la București de la ultima scumpire, este acoperită de 2,6 călători pentru fiecare tonă de motorină. O fi așa, n-o fi...

● Piinea la Cîmpulung (preț oficial) are două caracteristici: e necoaptă (a doua zi se acrește) și se găsește cîutînd-o cu lumina și rezistînd pe la cozi amarnice. La „liber” e de 28, sau 29 lei (depinde de magazin) și n-are nici 400 de grame. Primarul orașului, Gh. Oancea, om harnic și devotat muncii sale, cînd a fost ales a făgăduit că rezolvă problema, piinii și a gazului metan în locuințe. Mai are trei ani și, patru luni să-și țină cuvîntul...

O CASĂ, I-O DAU UIA

să dăm la privatizați și cite 1 000 și ceva de lei pentru o cutie" — îmi spune cu obidă soțul.

Tot pe drum, pe drum, pe drum...

Și pe timpul „Împușcatului” și, mai ales, din '90 pînă în prezent, întreprinderile și-au sfătuit salariații să găsească case de locuit libere și apoi să vină cu adresa/adresele pentru a se face demersurile necesare către primărie. Mulți oameni au căzut în această capcană, în sensul că după ce găseau și aduceau, întreprinderea înainta Spațiului Locativ adresa, și acesta o făcea... pierdută! Pe această cale sesizăm Corpul de control al Primăriei Capitalei să urmărească „afacerea”.

Marin Barbu a găsit un apartament cu două camere, în 1990, pe str. Vidin, apoi pe str. Căminului nr. 28, Bl. D 4, Sc. B-10, Ap. 24 (adresa nr. 8284 din 7.05.1992 către Primăria Sectorului 2) și în str. Mecet nr. 24, Et. 2, Ap. 5 (adresa nr. 13460 din 13.07.1992 adresată aceleiași primării). Omul a mers cu dna Viorica Avram, responsabilul cu repartiția locuințelor de la „Electronica”, la

Spațiul Locativ al Sectorului 2 să vadă dacă locuința din str. Căminului este solicitată și de altcineva. Erau 4 familii, dar pe primul loc figura Barbu. Viceprimarul, Viorel Lis, i-a spus că problema se va rezolva, doar dacă nu există o solicitare anterioară pentru locuința din str. Căminului. După două săptămîni vicele îi spune că pentru locuința există, deja, o adresă. După încă o săptămîină merge cu Avram la șefa Spațiului Locativ, dna Adela Matei, care le spune că doleanța se discută în Consiliu. A trecut o lună și jumătate. La începutul lunii iulie, Avram îi spune lui Barbu că locuința din str. Căminului îi va reveni, dar mai trebuie completate niște formulare, urmînd ca după aceea să vină cu buletinul de identitate. Asta se întimpla într-o vineri. Luni, deci după două zile, Avram află de la Spațiul Locativ că locuința a fost atribuită altcuiva. Intre timp, Barbu pleacă în căutarea altei locuințe libere. În ziua de 12 august a.c., trece și pe la Spațiul Locativ și inspectorul Neațu îi spune că locuința din str. Căminului este la „dispoziția Spațiului”. Șefa Spațiului, Adela Matei, îi trîntește în nas: „Nu-i adevărat, a luat-o Capitala!”. La Capitală, inspectoarea Oprea, după ce caută în registre, îl informează că locuința nu figurează ci este tot la Sectorul 2.

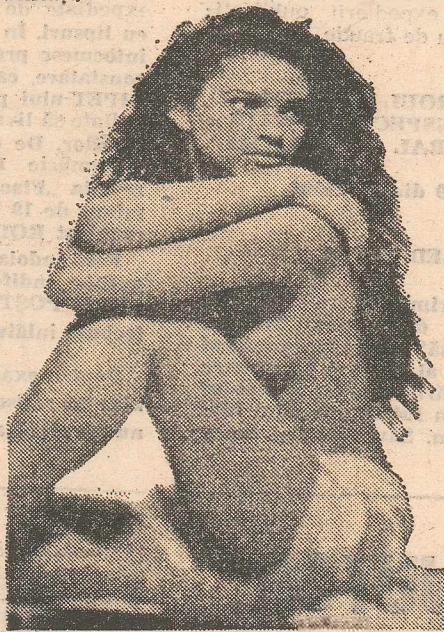
Îndărătnicia lui Marin Barbu i-a făcut pe cei de la Consiliul Local al sectorului să trimită adresa nr. 49257/1992 (spre sfîrșitul lui august a.c.) către „Electronica”. Unde se spune că: „(...) locuința în cauză a fost reținută pentru reglementare de către Primăria Municipiului București”. Semnează: viceprimar — Viorel Lis și Secretar — Marin Aionitoaie. Și cu asta basta!

Marin Barbu, curios din fire, a văzut ce scrie pe plăcuța apartamentului 24: Dr. Gheorghe Gabriel. Ei, dle viceprimar Lis, poate ne informați care-i adevărul! Pentru „liniștea” celui care doarme pe jos de un an de zile.

ION RUSU ■

LA SUCEAVA, O SUTĂ DE DOLARI PENTRU O ORĂ DE AMOR TOTAL

De la o sursă demnă de încredere, am aflat că, la Suceava, o oră de amor total (cu tot tacîmul, cum se spune) costă 100 de dolari. Plasatorii pipițelor, mai exact spus — codoșii, își vînd marfa în jurul hotelurilor. Numai că amorezele de ocazie nu se mulțumesc cu suma primită de la străini, în special de la străini, și mai subtilizează cite un obiect două de la cei înfierbîtați.

PIINE... MORTALĂ

La Stulpicani, în județul Suceava, s-a fabricat piine... mortală. „Brutarii” sinț diriguitorii comerțului local, iar victime, deocamdată, s-au înregistrat în rândul animalelor. Plină de vie, mușcegăită și cu miros de D.T.T., făina — afirmă localnicii — este spartă cu baroasele și apoi preparată ca aluat și piine.

GEOLOGII SUCEVENI

PRODUC... SCRUMIERE

În județul Suceava, geologii — în sensul larg al cuvîntului — sînt pe cale de dispariție. Bani primii de la buget pentru cercetări sînt puțini, motiv pentru care conducerea S.C. „GEOMOLD” S.A. Cîmpulung Moldovenesc încearcă să dezvolte activități conexe spre a asigura, măcar în parte, locuri de muncă pentru personalul rămas fără lucru. Ca urmare, printre altele, geologii fabrică scrumiere.

CONSTANTIN ȘTEFURIUC ■

Ți se face părul măciucă

Telegrafic, dintr-o lungă listă de „întîmplări” pe care ne-au pus-o la dispoziție lucrătorii de la Secția 18 de Poliție. Doi indivizi atacă un om cherchelit. Îl bat, îl dezbracă și-l lasă aproape gol puscă, la miezul nopții, pe un frig de minus 15 grade. Un altul, executîndu-și pedeapsa, cere să fie pus în libertate pentru a-și îngriji sănătatea. În democrația noastră originală a apărut și o astfel de posibilitate. În loc să-și vadă de sănătate, fostul pușcăriaș sparge într-o viteză debordantă citeva zeci de mașini. Pe unele le fură cu totul. După aproape o zi de așteptare, o bătrînă intră în posesia unei butelii. Doi tîlhari o atacă, o maltratează și-i fură butelia. O femeie se întoarce de la serviciu, noaptea, între orele 22—23. Patru vîlăgani o atacă, o bat și o violează bestial. Un subofițer de poliție se întoarce acasă, după o zi de muncă. În autobuz se iese o bătaie. Intervine, scandalul se stinge, dar sar împotriva lui 2—3 țigani. L-au bătut măr. Nici unul dintre călători n-a intervenit. Subofițerul este coborît din autobuz, bătut din nou, i se iau pistolul și actele. Peste 24 de ore subofițerul moare la spital. Într-o seară un tip este oprît. I se cere să se legitimeze. Tipul bagă mina în buzunar, sub o geacă foarte umflată și scoate la iveală un pistol. Prezența de spirit a unuia din polițiști oprește o crimă care era cit pe aci să se întîmple. S-a dovedit că individul era urmărit pentru o tentativă de omor cu arma asupra paznicului de la Lacul Sinești. Pistolul făcea parte din armele furate în 13—14 iunie 1990, de la Ministerul de Interne.

Astfel de întîmplări au loc, din păcate, cu o frecvență galopantă. Ele sînt caracteristice nu numai zonei cuprinse între Rahova și Ferentari. Dar aici, unde locuiesc 30—40—50 000 de țigani (nimeni nu le știe cu exactitate numărul), furturile, violurile, tîlhăriile, bătăile, scandalurile și adeseori crimele, respectiv infracțiunile de tot felul, sînt în floare. Într-o astfel de lume ne-am încumetat să intrăm. Ne-am cam căutat-o cu lumina, dar am scăpat. Dar, oare, a meritat?!

RUGĂCIUNE PENTRU COPIII STRĂZII

Doamne Dumnezeu, ai grijă, în fără de margini bunătatea Ta, și de copiii vagabonzi ai lumii căci și ei tot faptele Tale sînt. Murdari, îmbrăcați în zdrențe, desculți, flămînzi, bolnavi, plini de bube, cu ochii triști, ca de animale hăituite, bătuți de soartă și de nenoroc, copiii vagabonzi de pretutindeni, copiii nimănui, numai la mila și dragostea Ta nădăjduiesc. A venit toamna, cade bruma, e frig și frigul va rește zi de zi iar ei, copiii vagabonzi, dorm pe stradă, în bătaia ploilor și-a vîntului și se sting încetul cu încetul, ca lumina unei luminări din care n-a mai rămas decît ceara.

Ai grijă, Doamne Dumnezeu, în fără de margini bunătatea Ta, de aceste fragede flori, dă minte și putere celor ce au promis să se îngrijească de soarta lor. Iar celor care, prin minciuni și vorbe făjarnice și lingușitoare, se înfruptă din bunurile menite vieții acestor copii curmează-le, fără preget, mișelă, ba chiar și viața, căci o altă vină mai mare nu-i.

A Ta este Împărăția Cerurilor și a Pămîntului și ai Tăi sîntem cu toții, dar acum, cînd peste lume cade din înalturi întunericul și frigul, Tu, Doamne, prin mila Ta fără de sfîrșit, să ne fii lumină și căldură!

Fotografii de ELENA GHERA ■

Hoții au băut vinul de împărtășanie

Biserica „Sf. Sofia”, situată pe Calea Floreasca, nr. 216, București, a fost construită la sfîrșitul sec. XVII — începutul sec. XVIII, pe ruinele unui conac boieresc. În anul 1802, în urma unui cutremur, biserica rămîne o ruină. Stare sub care rezistă vremii pînă în anul 1927. Din cercetările efectuate de istorici, se pare că a fost clădită de familia Floreștilor, singurul indiciu precis fiind Ancuța Băneasa, nepoata lui Constantin Brîncoveanu. În 1927, patronul Hipodromului bucureștean, Negroponte, ridică din nou biserica și o restaurează; pictura fiind executată de pictorul Ioanid. La 6 decembrie 1935 are loc sfințirea bisericii. În curte se află mormîntul lui Negroponte. Din 1935 pînă în prezent lăcașul de cult a fost de mai multe ori jefuit.

Preotul Eugen Baboiescu — paroh la „Sf. Sofia” — păstorește din anul 1976. Din acel an biserica a fost jefuită de patru ori. În 1982, s-a spart „Cutia Milelor” de unde s-au luat 1000 de lei și au dispărut 3 icoane. Hoții au pătruns prin ușa de la altar. În 1990, s-a spart geamul de la ușa de la intrare s-a rătăcit interiorul și au dispărut 2500 de lei din „Cutia Milelor”. În 1991, hoții au pătruns tot prin spargerea geamurilor de la intrare, au furat o cruce din argint masiv cu picior pentru „Sfînta Masă”: o cruce de binecuvîntare fotografată cu email, aurită; două perechi de cununi din metal cizelate și argintate; 5 icoane de lemn plus 3000 de lei. În noaptea de 28/29 septembrie a.c., micuța biserică a căzut, iar pradă atacului. S-au spart două ochiuri de geam — cu dimensiunile de 30/60 cm — de la ușa principală și s-au furat: 2 lingurițe de argint; o icoană reprezentînd Nașterea Maicii Domnului și Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul; 2 litri de vin pentru împărtășanie (pe care l-au băut lingă crucea lui Negroponte); o șurubelniță (cu care se crede că au forțat ușa de la altar care se putea deschide numai prin interior): prosoape; un

săpun de față. Poliția crede că hoții au băut și au dormit în interior apoi au luat citeva perne de scaune și au stat la o suetă lingă crucea din curte. Au mai dispărut 12 icoane litografiate (15/20 cm). Din clopotniță, au furat o icoană pe pînă reprezentînd „Ierusalimul cel Mare”, avînd dimensiunile de 1,10/1,55 cm, și care valorează... 1 milion de lei! „Cutia Milelor” a fost goală, dar pentru un așa afront au luat drept amintire lăcățul. Parohul consideră că ștergerea din inventar de către Patriarhie nu este calea cea mai bună. La care se mai adaugă o aberație: bi-sericile plătesc energia electrică cu 12,70 lei/kw ceea ce denotă că au fost incluse în categoria unităților productive!

ION RUSU ■

POȘTA REDACȚIEI

Către,

REDACȚIA PUBLICAȚIEI

„FLACĂRA”

— domnului redactor șef —

În numărul 33 al revistei dumneavoastră, sub titlul „Afaceriștii de la ROMPOST TELECOM” — Arad, se arată că lucrătorii oficiului I — Arad „fură de sting”, diferite publicații, pe care, ulterior, le comercializează în folos propriu.

Verificându-se aceste aspecte, s-au constatat următoarele: Nici la Poliția Județeană Arad, nici la cea municipală nu s-au depus reclamații privind sustragerea revistei „Flacăra” sau a altei publicații.

S-a mai stabilit că la Oficiul poștal nr. 1 Arad s-au înregistrat cazuri în care coletele expediate de RODIPET sosesc cu lipsuri. În aceste situații se întocmesc procese-verbale de constatare, care se trimit RODIPET-ului pentru ca această unitate să livreze

și restul cantităților. De exemplu, în luna septembrie 1992, coletul cu revista „Flacăra” a avut un minus de 19 bucăți, aspect comunicat RODIPET-ului.

Neregulile de care sînt acuzați lucrătorii de la ROMPOST ARAD nu sînt întemeiate.

Cît privește modul deficitar în care RODIPET expediază publicațiile, s-au întreprins măsuri de verificare a activității acestei unități, constatîndu-se că, în fapt, este vorba de neglijențe în serviciu cu prilejul expedierii publicațiilor și nu de fraude.

BIRoul DE PRESĂ
AL INSPECTORATULUI
GENERAL AL POLIȚIEI

Nr. 40929 din 9 10 1992

NOTA REDACȚIEI

Am primit la redacție un răspuns din partea „Biroului de presă” al Inspectoratului General al Poliției ca urmare a publicării scrisorii domnului Vărădean Iulian din satul Hă-lăliș, com. Săvirșin, jud. Arad.

sub titlul „Afaceriștii de la ROMPOST TELECOM Arad”. Cititorul se plîngea de faptul că nu-și primește abonamentul, făcînd răspunzător de acest lucru Oficiul nr. 1 Arad.

În răspunsul menționat la început se spune printre altele: „Nici la Poliția Județeană Arad, nici la cea municipală nu s-au depus reclamații privind sustragerea revistei „Flacăra”, sau a altei publicații. S-a mai stabilit că la Oficiul nr. 1 Arad s-au înregistrat cazuri în care coletele expediate de RODIPET sosesc cu lipsuri. În aceste situații se întocmesc procese-verbale de constatare, care se trimit RODIPET-ului pentru ca această unitate să livreze și restul cantităților. De exemplu, în luna septembrie 1992, coletul cu revista „Flacăra” a avut un minus de 19 bucăți, aspect comunicat RODIPET-ului”.

Fără îndolală, cauzele neregulilor, indiferent că ele se află la POȘTA sau RODIPET, trebuie înlăturate.

Pentru exactitate mai precizăm că scrisoarea a apărut în numărul 33 al revistei.

În părinții că ROMICA este așteptată de însuși directorul spitalului, dl. dr. IACOB, pentru consultație și tratament (marțea după amiază, între orele 13.30 și 16.30 și joia dimineața, între orele 9.30 și 12.30). De la gară, tramvaiul nr. 34 îi duce direct în fața spitalului, în 10 minute. La soșire, părinții sînt invitați să ia legătura cu dna secretară, Marie Jeanne Tudor, la cabinetul dlui director, tel. 59 37 97. Nu uitați biletul de trimitere de la medicul fetei, din Suceava.

CRISTINA ATANASIU

Spuneți ce vă doare

SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII

„CORUPȚIE LA GALAȚI”

sau în economia de piață

poliția vinde ziare cu de-a sila

S-ar părea că pînă și Poliția a fost afectată de perioada aceasta de tranziție spre economia de piață. Cum tot românul este inventiv și scoate bani din piatră seacă, nici Poliția nu se lasă mai prejos.

Vineri, 11 septembrie a.c., mă deplasam cu o Asistentă Tehnică spre Galați pentru o depanare. În jurul orelor șaisprezece și un sfert (16.15), pe raza comunei Pîșcu, județul Galați, mașina e oprită de un echipaj al Poliției gălățene, Sergentul Dumitrescu (cel puțin așa s-a recomandat) a verificat actele șoferului, precum și foaia de parcurs. Apoi i le-a înapoiat, semn că totul era în ordine, dar vedem că șoferul nostru împreună cu polițistul traversează strada, într-o direcție necunoscută, dispărînd printre celelalte mașini oprite de patrula poliției.

Neîntelegînd ce se petrece eram pe punctul de a coborî și noi, cînd deodată, șoferul nostru re apare. De data asta era singur, iar în mină ținea niște ziare. Ziarele, după cum aveam să aflăm, îi fuseseră vindute de sergentul Dumitrescu, fără a fi întrebat dacă

le vrea sau nu. Erau în număr de patru, identice, pentru fiecare ocupant al mașinii. Cei noi au pățit-o și alții, nefiind mașină care să treacă prin Pîșcu la acea dată și oră fără să fie oprită. Acest fapt e mai mult decît un atentat la buzunarele noastre și așa ciuruite. E un impozit suplimentar și forțat pentru circulația pe drumurile publice.

Barem dacă respectivul ziar și-ar fi meritat banii. Nu era decît o fițuică, pompos intitulată „Supliment al poliției în alertă”, avînd printre titluri pe următorul „Corupție la Galați”. Modul de comercializare a fițuicii este un indiciu că titlul a fost bine ales. În rest, fraze serbede, greșeli de genul „pliștistul”, conținut slab.

Deoarece nu cred că salariile domnilor polițiști gălățeni sînt amenințate din lipsă de fonduri, mă întreb dacă Comandantul Poliției Județene Galați are habar de cele ce se petrec în „curtea” domniei sale.

POPA GH. GIONI

str. Letea, bl. 4, sc. A, ap. 18
— Bacău

O MINĂ DE AJUTOR

Blazincu Romica (Suceava, str. Păcii nr. 5, bl. 50, sc. J, ap. 1), o fetiță care n-a împlinit încă trei anișori, s-a îmbolnăvit, la puțin timp de la naștere, de hemangiomatoză. Părinții ei au dus-o la Iași, la doctorul pediatru Gabriel Ionescu și, apoi, la București, la spitalul „Budimex”. Cînd a fost ultima oară la respectivul spital, un medic — după o operație — a consultat fetița, mai mult dintr-o privire. Se pare că asistentele numai că n-au întrebat-o pe mama copilei ce mai caută pe acolo! De fiecare dată, i s-a recomandat micuței bolnave prednison, iar părinților nu li s-a dat nici o speranță. Ei au aflat că ar exista o posibilitate de vindecare a Romicăi la o clinică din Budapesta. Dar nu au banii necesari pentru a întreprinde

această deplasare. În același timp, sînt convinși că în România există medici competenți, așa că, adresează revistei „FLACĂRA” rugămintea de a-i sprijini în acțiunea lor de căutare a unor specialiști omenoși în rîndul medicilor.

Redacția noastră s-a adresat „SPITALULUI CLINIC CENTRAL DE COPII DIN BUCUREȘTI”, de pe strada GRIGORE ALEXANDRESCU nr. 27—29, sectorul 1 și anun-

LA MARGINEA
ASISTENȚEI SOCIALE

Ne aflăm la Serviciul de asistență socială al Capitalei, în strada Piața Amzei nr. 13, în biroul dlui Bogdan Panait, șeful serviciului respectiv. Vin în audiență: Ion Smarandache din București, sectorul 5. A mîncat la Cantina de asistență socială din Calea Ferentari nr. 79. Acolo a făcut scandal, a spart multe geamuri. I s-a refuzat accesul în continuare.

I.S.: „Sînt nemîncat. A fost o vrăjeală. Concret și pe viu.

Am fost scos din porție. Mi s-a spus să nu mă mai duc la ei. N-am încălțăminte, mi-au căzut unghiile și pielea. Mai bine îmi dați banii pentru mincare și mă duc să mîncîc singur”.

Georgică Stanciu din București, str. Aurel Botea nr. 10, sector 3: Copilăria și-a petrecut-o la Plătărești, în Căminul pentru copii handicapați.

G.S.: „Eu pot să sparg magazine? Pe alții nu interesează. Îi interesează numai lefuța și burtica. Că doar sînt un caz social și ne cunoaștem de ani de zile. Cînd era doctorul Gheorghiu, mă duceam la Bălăceanca. Îmi dădeau ajutoare. Știți ce vreau eu de la dumneavoastră? Mi-e rușine dar... aș avea nevoie de niște bani”.

Gheorghe Ciobanu din comuna Peceneaga, localitatea Tulcea: Copilărie în casa de copii, fost tractorist. Prezintă un certificat medical, un bilet de ieșire din spital.

G.C.: „Unde mă duc în ziua de astăzi? Dau în cap la cineva? Sînt sătul de sfaturi. Un ajutor nimeni nu-ți dă”.

Vrea să ajungă la mănăstirea Căcoșu, de lângă localitatea Sărca Niculițel, județul Tulcea. Nu are bani de drum.

Sînt trei cazuri, din multe altele.

CRISTINA ATANASIU

SE OFERĂ GRATUIT MEDICAMENTE

Pentru a elimina neclaritățile, precizăm de la bun început că noi nu ne ocupăm de procurarea de medicamente. Cele existente în redacție se datorează solicitărilor unor medici din județul Sălaj. Produsele farmaceutice sînt de fabricație germană, austriacă și belgiană și au sosit prin mijlocirea caravelor umanitare. Republicăm lista acestor medicamente:

BOLI CARDIACE (hipertensiune, angină pectorală): Zestrin (Lisinopril) 20; Coxanol (Propranolol) 100; Justar 50; Lomir 2,5 mg; Tritace 2,5 mg; Selectol — 200; Corin-

dolan 5 mg; Heitrin 1 mg; Angionom retard 2,5 mg; Monit-Puren 20; Angionarm depot 5 mg; Atendo 100; Allopumilol 300; Eucor retard 20; Sensit 75; Beta-Tablinen; Fludex; Glifanar 200 mg; Monoclar 40.

CANCER MAMAR: Nolvadex 30; Tomoxifen 40; Tamox-Puren 30.

NEUROLOGIE: Ergotox 2,5 mg; Ergoplus (picături).

EPILEPSIE: Sirtal.

HOMEOPATIE: Verrues 28; Petroleum D-2.

CURIER JURIDIC

Înregistrarea contractelor
individuale de muncă

Prin hotărîrea sa nr. 539 din 08 septembrie 1992, publicată în Monitorul Oficial nr. 239 din 25 septembrie 1992, Guvernul a dispus constituirea Corpului de control în domeniul asigurărilor sociale de stat, în vederea exercitării controlului cu privire la modul în care persoanele juridice și fizice care folosesc personal salariat achită pentru acesta contribuția de asigurări sociale, precum și modul în care încasează și plătesc contribuția pentru pensia suplimentară.

Corpul de control în domeniul asigurărilor sociale de stat va funcționa potrivit unui regulament propriu de organizare și funcționare, care va fi emis și aprobat prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale, pînă la data de 25 octombrie a.c.

Acest organ de control este abilitat să constate contravențiile săvîrșite de agenții economici în domeniul său de activitate și să aplice totodată sancțiunile legale corespunzătoare, respectiv, amenda între 5 000 și 10 000 lei.

Pe de altă parte, hotărîrea guvernamentală menționată prevede că, societățile comerciale române sau străine, cu sediul în România, cu capital integral sau parțial privat, asociațiile familiale, reprezentanțele în România ale societăților comerciale din străinătate, precum și persoanele fizice care folosesc personal salariat au obligația de a înregistra contractele individuale de muncă ale salariaților la camerele de muncă din cadrul direcțiilor județene de muncă și protecție socială a municipiului București.

Pentru neînregistrarea contractelor individuale de muncă în termen de 5 zile de la încheierea acestora de către persoanele juridice și fizice cărora le revine această obligație, camerele de muncă competente sînt imputernicite să aplice amenzi contravenționale în limitele arătate mai sus.

Hotărîrea guvernamentală în cauză a intrat în vigoare la data de 25 septembrie 1992.

CORNELIU OLTEANU

PAGINA 11

SĂNĂTATE

Pornind de la un raționament simplu,

DNA MARIA LUNGU S-A VINDECAT DE CANCER

● Poveste adevărată, credibilă, justificată științific

Mă numesc Maria Lungu, sint profesoară pensionară, locuiesc în Ploiești și, cu voia lui Dumnezeu, am intrat în cel de al 77-lea an al vieții mele. Tinerețea mi-a fost bintuită de o boală teribilă, depistată de medici pe vremea când aveam 33 de ani, și pe care am răpus-o apelând la înțelepciunea și farmacia naturii. M-am adresat „Flacării” pentru ca experiența mea să fie de folos și altor suferinzi. Iată faptele:

În anul 1949 mi s-a pus diagnosticul de „tumoră axială dreaptă”. Tumora avea mărimea unei mandarine. Mai târziu, la 44 de ani, mi-a apărut și un nodul istmic tiroidian. Pentru combaterea acestora am urmat mai multe tratamente: injecții cu testosteron, vitamină, calciu, gerovital etc. Am știut că tratamentul este paleativ și atunci mi-am îndreptat atenția asupra plantelor. Între timp, în familia mea mai multe persoane au murit de cancer.

Ei bine, în 1963 mi-a căzut în mână o lucrare a lui Constantin Parhon, „Este vorba de volumul 5 din „Opere alese”, intitulat: „Relațiile dintre glandele endocrine și constituție. Bătrânețe. Cancer”. La pagina 385 autorul se ocupă pe scurt și de bolile plantelor. Un paragraf, pe care îl voi reproduce în continuare, mi-a sărit imediat în ochi: „Referindu-ne la tumori, amare foarte interesantă că printre speciile care nu fac tumori, în mod constant, sint plantele puternic aromate ca: busuiocul, anaso-

nul, chimionul, levănțica, izma (menta), valeriana. Dintre pomii fructiferi: nucul”.

Autorul s-a mulțumit să consemneze această realitate, dar pentru mine această constatare a născut un licăr de speranță. Mi-am pus de îndată întrebarea: de ce numai câteva plante și un singur pom fructifer nu fac tumori vegetale, nu fac cancer? Nu cumva în ele se află substanțe care împiedică propria lor îmbolnăvire? Nu cumva acele substanțe pot fi utile animalelor și chiar omului? Am fost de îndată aproape sigură că speciile vegetale ce nu fac tumori conțin în mod natural substanțe anticancerigene ce ar putea influența boala mea.

Mi-am făcut rost de cărți pentru a studia compoziția plantelor în cauză. Așa am aflat că izma conține în frunze: 6% tanin, quinone, ulei volatil și mentă. Busuiocul: ulei volatil cu esdragol, substanțe tanante. Valeriana: o substanță fitocomplexă. Nucul: 5% tanin, quinone, urme de ulei volatil, iod, magnezii, vitamina C, flavonoid. Am mai citit că taninurile, pigmentii, quinonele inactivează virusurile.

Atunci de una singură mi-am propus următorul tratament:

Pentru uz intern și extern am utilizat: izma, busuiocul, valeriana, miezul de nucă, frunzele și cojile de nuci verzi. Pentru tumora axială și nodulul istmic tiroidian am luat zilnic, timp de trei săptămâni, un ceai de mentă (infuzie), o linguriță

de sirop de busuioc cu apă și o pastilă de extraveral, după care am făcut o pauză de două săptămâni. De câteva ori pe an am substituit pauza de după tratament cu circa 30 grame miez de nucă, o linguriță de sirop de busuioc și o pastilă de extraveral. Uneori am înlocuit miezul de nucă cu 4-5 nuci verzi din dulceață.

Pentru uz extern am folosit decoct de frunze de nuc (cu care de regulă se spală părul) și tinctură de coji verzi de nucă. Tratamentul extern a durat numai un an de zile până la topirea nodulului tiroidian. Nu vă mai spun că am urmat acest tratament cu disperare, dar și cu speranță.

După trei ani s-a topit tumora axială. Vă închipuiți surpriza și bucuria mea. Dar aici vreau să fac o precizare: în tot acest timp nu am renunțat la medicația clasică. Am folosit din când în când injecții cu calciu, pastile de vitamina C și complex B și câteva serii de testosteron. După dispariția tumorii axiale am întrerupt tratamentul. În următorii 13 ani s-au produs două mici recidive, dar tumorile ivite s-au topit ca urmare a reînceptării tratamentului.

Organismul meu a reacționat încă din primele zile de tratament. Astfel am simțit dureri ușoare, ca o apăsare, în toate organele bolnave: tumoră, ovarul drept, nodulul tiroidian și hipofiza.

Durerile apăreau cam după patru ore de la ingestie și aveau o durată de câteva minute sau de câteva ore și reveneau uneori și noaptea.

După săptămâni în care simțeam asemenea reacții, urmau săptămâni de acalmie. La început am simțit simultan durerile în toate organele bolnave, însă, după câteva luni, senzația de durere migra de la un organ bolnav la altul. Migrația lentă la început a devenit din ce în ce mai rapidă. După un an de tratament (timp în care atît nodulul cît și tumora s-au mărit), la un moment dat n-am mai simțit dureri în nodul. Apoi simțeam cum nodulul se micșorează. După o lună a dispărut cu totul.

Încurajată de acest succes am continuat tratamentul încă trei ani, timp în care tumora a continuat să crească și pe ea au apărut noduli. În tot acest timp am mai simțit dureri alternative: tumoră—hipofiză. La sfîrșitul celor patru ani de tratament, câteva luni am mai simțit dureri numai în tumoră, după care aceasta a început să se micșoreze și, după câteva luni, a dispărut.

Terapia naturistă pe care am utilizat-o a fost însoțită de un anumit regim alimentar. Dar despre toate acestea voi prezenta amănunte în numărul viitor al revistei „Flacăra”. Pentru cei care doresc să-mi scrie, iată și adresa mea din Ploiești: Aleea Prislop nr. 8, bloc 15, ap. 14, et. 1, Cartier 9 Mai (îngă Gara de Vest). Dumnezeu să vă ajute!

N.R. Doamna prof. Maria Lungu ne-a adus și un plic cu documente medicale din care rezultă diagnosticul pus de medici de-a lungul timpului, începînd cu depistarea bolii și sfîrșind cu dispariția ei.

(Va urma)

Pomada care întinerește

Cercetătorii americani au obținut o cremă care întinerește. Ea a fost testată în Clinica Dermatologică Experimentală din Reinbek, timp de 11 luni, pe 15 subiecți, femei și bărbați între 43 și 67 de ani. Rezultatele au depășit așteptările, căci diminuarea ridurilor este vizibilă. Pomada se găsește deja în farmaciile din America și Franța, în două variante. Cei care optează pentru o întinerire rapidă vor cumpăra Anti-Age Super. Persoanele mai răbdurii apelează la Anti-Age Special. Oricum, ambele produse sint foarte solicitate. (E.G.)

Aparat de îmbătrînire

Nu știu cîte persoane s-ar supune de bunăvoie șocului de a-și vedea figura în perspectiva timpului. Să zicem, în anul 2024. Această posibilitate totuși există, datorită aparatului numit FUTUROGOS, conceput de doi francezi: Thierry Crosson și Charles Didier. Persoane bine cunoscute în lume au fost primii „cobai” ai infernalei mașini. Vă prezentăm pe unele dintre ele. Le recunoașteți? (E.G.)

(Caroline de Monaco)

(Lady Di)

(Prințul Charles)

Medicamentul

„Elcohep“

se vinde

în pungi sigilate

Sînt aproape zece ani de cînd, la Oradea, doi medici au descoperit o familie de plante cu virtuți de excepție în tratamentul bolilor hepato-biliare. Cercetările au dus la obținerea unui medicament brevetat în 8 țări ale lumii și aprobat de Ministerul Sănătății. De atunci, peste 10 000 persoane (între care bolnavi cu hepatite cronice și ciroze hepatice) și-au recîștigat sănătatea, folosînd extractul vegetal realizat de medicii Aristina și Ludovic Elthes.

Dar iată o noutate de ultimă oră. Prin punerea la punct a unei noi tehnologii, soluția tămăduitoare poate fi preparată la domiciliu de către orice pacient. Cu alte cuvinte, de acum înainte bolnavii nu vor mai face drumul pînă la Oradea pentru a aduce de acolo, în damigene, extractul vegetal. Începînd cu luna octombrie, medicamentul (combinația de plante) se distribuie în ambalaje sigilate, cantitatea din plic asigurînd un tratament de 6 luni. Economie de timp, bani, efort fizic. Societatea satisface în continuare și cererile de extract lichid.

Programările se fac la Societatea comercială „ELCOHEP” SRL la telefoanele 991/30031 (orele 9-21) și 991/36298 sau în scris: Oradea, str. Ady Endre 72, cod 3700.

Medicamentul se eliberează la Oradea, după efectuarea consultului medical la cabinetul societății „Elcohep”.

A MURIT DACIADA!

Ediția I a Maratonului București, desfășurat sâmbătă, 17 octombrie, pe o vreme de-a dreptul splendidă, a întrecut toate așteptările. Teama organizatorilor, ziarul Tineretului Liber și Oficiul Municipal pentru Tineret și Sport, inclusiv a sponsorilor, respectiv ACRO, Gazeta Sporturilor, Banca Dacia Felix, Sportul românesc, Vranj & Co, Ana Electronic, Universul Emy și firma Tagg, a fost repede risipită când la startul competiției s-au prezentat, încă de la primele ore ale dimineții, peste 500 de concurenți de toate vîrstele. Mulți, foarte mulți, au alergat doar în cursa populară, de numai 4 kilometri, de la Piața Universității la Arcul de Triumf, rezervată elevilor, oamenilor vîrstnici și handicapaților. Printre participanți, Vladimir Popcov, despre ale cărui rezultate revista Flacăra a scris de câteva ori, dar și Alexandru Năstase, Ion Bădilă și Mariana Mihai, ultimii trei mînuind cu dexteritate și multă voință fotoliile rulante, specifice handicapaților. Ceilalți concurenți nu s-au oprit la Arcul de Triumf, ci și-au continuat cursa pînă la Pădurea Bă-

neasa, unde au efectuat cîteva ture în jurul pădurii și s-au întors la Stadionul Tineretului unde și-au disputat cu ardore întîietatea. Au cîștigat, la băieți, Gavril Boiș (Brașov), Vasile Irimia (Brăila) și Marius Screciu (Tg. Jiu). La fete, pe primele locuri, trei alergătoare din Tg. Jiu, elevele antrenorului Ion Bură: Florina Pană, Constantina Diță și Daniela Nănu. Semnificația acestui superb maraton, care a cunoscut o participare nu doar numeroasă, ci mai ales benevolă, — nu ca înainte vreme,

cînd concurenții erau aduși cu arcanul — a fost perfect sintetizată de spusele unuia dintre arbitri: Azi 17 octombrie, a murit Daciada și s-a născut, cu adevărat, sportul pentru toți. În legătură cu această zicere, am intrat la „concurență” cu colegul Bogdan Comaroni, de la Tineretul Liber, care m-a „amenințat” că va folosi ca titlu spusele de mai sus. Foarte bine, i-am răspuns. De ce să nu consemnăm și noi, în Flacăra, aceeași idee?! În rest, felicitări organizatorilor și sponsorilor! (V.N.).

DIVIZIA NAȚIONALĂ, etapa a 10-a

Oțelul — Sportul Studentesc 1—1, „U” Cluj — Electroputere 1—1, F.C. Ploiești — Dinamo 0—1, F.C. Selena Bacău — C.S.M. Reșița 1—0, Univ. Craiova — Progresul 2—2, Steaua — „Poli” Timișoara 6—0, F.C. Brașov — Inter Sibiu 0—0, Rapid — Dacia Unirea 3—0, Gloria Bistrița — F.C. Farul 3—0.

DIVIZIA A, etapa a 10-a

Seria 1: Unirea Focșani — Chimia Rm. Vilcea 5—2, Faur — Portul C-ța 1—0, A.S.A. Tg. Mureș — Flacăra Moreni 3—2, Steaua Mizil — Foresta Fălticeni 3—1, C.S.M. Suceava — F.C. Argeș 2—1, Ceahlău P. Neamț — Unirea Slobozia 1—0, Politehnica Iași — Autobuzul 4—0, C.S. Olt '90 — Gloria Buzău 1—0, Gloria Galați — Callatis Mangalia 1—0.

Seria a 2-a: Olimpia Satu Mare — Unirea Alba Iulia 5—0, U.T.A. — Metalul Bocșa 5—1, Metrom Brașov — Corvinul 2—0, C.F.R. Timișoara — ICIM Brașov 2—0, Gloria Reșița — F.C. Maramureș 2—0, F.C. Bihor — Drobeta Tr. Severin 1—0, Tractorul Bv. — Armătura Zalău 3—0, Jiul Petroșani — C.F.R. Cluj 3—0, Jiul Craiova — Metalurgistul Cugir 4—1.

DE SUB PODUL GRANT

● **PAUZA BENEFICĂ.** Profitînd de întreruperea campionatului, Rapid a efectuat cîteva zile de pregătire la munte și a susținut un amical cu Steaua, cîștigat cu 3-1. După derularea a mai bine de un sfert din etape, putem afirma că echipa noastră are o cu totul altă față. Lucru evident mai ales în partida de la Timișoara, cînd doar lipsa lui Toader și Constantinovici, accidentarea lui Cirstea în min. 48 și ploaia căzută în repriza a doua (care le-a îngreunat alb-vișiniilor execuțiile tehnice, ei fiind tot superiorii adversarului la acest capitol) au făcut să nu obținem o prețioasă victorie. ● **LUCIDITATEA DISPARE LA SUPĂRARE?** Rămîne cel puțin curioasă opinia antrenorului Ion V. Ionescu: „Rapidul nu

mi-a arătat nimic”. Noi îi înțelegem supărarea că „Poli” a trebuit să se mulțumească, după multe emoții, cu o remiză, dar de ce să minimalizeze meritele oaspeților? De altfel, nu demult, același tehnician mai făcea niște declarații bombastice că va învinge pe Real la Madrid. Și s-a văzut ce-a ieșit... ● **AMIN-TIRI NEPLĂCUTE.** Secundul Marcel Pușcaș a avut o strîngere de inimă revenind la Timișoara, acolo unde și-a încheiat cariera de fotbalist, tot la Rapid, prin accidentarea produsă de Marcel Sabou. Numai că el a depășit cu mult fair-play momentul respectiv. ● **LA F.R.F. TĂCERE A DE AUR?** U.F.C. Rapid a depus la federație mai multe memorii privind rambursarea unor sume avansate

lui Romulus Buia, care a primit „cartea verde” pentru Germinal Ekeren (Belgia). Ni se pare inadmisibil ca F.R.F. să privească la cluburile străine cu ochi mai buni decît la cele proprii. Ori sînt nisaiva interese la mijloc? Se vehiculează o sumă de transfer aproximativ la 200 000 de dolari... ● **DIVORT, NU DRAGOSTE CU SILA.** După cum se știe, între clubul Steaua și căpitanul „roș-albaștrilor” de la Sevilla a intervenit o ruptură irevocabilă. Internaționalul Ștefan Iovan reprezintă un simbol, iar scoaterea lui din fotbal pe usa din dos, la numai 32 de ani, nu ar fi lucrul cel mai potrivit. De aceea, el și-a exprimat dorința de a juca la Rapid. Sperăm (cum s-a întîmplat în cazul baschetbalistului Petre Brănisteanu) că și el va găsi înțelegerea necesară din partea clubului militar.

FANE RAPIDISTU

Paralele inegale

● **PROTEST.** Un protest mai puțin obișnuit a fost înregistrat la Comitetul de organizare a turneului final al campionatului mondial de fotbal din 1994, din SUA. Un radio-reporter, handicapat, a atras atenția că accesul la tribuna presei de pe stadionul Rose Bowl din Pasadena (în apropiere de Los Angeles) nu este posibil pentru ziariștii handicapați, constituind o discriminare inadmisibilă. La rîndul lui, Harriman Cronk, șeful lucrărilor de reamenajare (11 milioane dolari devizul), a declarat că structura vechii arene (care va găzdui finala) nu permite ameliorările cerute. ● **POLEMICĂ.** Ministrul tineretului și sportului din Franța, d-na Frederique Bredin, n-a asistat la meciurile din Franța ale echipei Africii de Sud „întrucît aceasta n-a inclus nici un jucător de culoare”. În replică, președintele federației sud-africane a spus: „Pentru acest turneu deosebit de important pentru noi, am făcut selecția pentru terenul de joc, pe valoare, și nu pentru galerie!”. ● **TRANSFER.** Portarul titular al echipei CSI la „EURO '92”, Dmitri Harin, rus de origine, se află în probe la Chelsea, echipă din prima ligă engleză. În cazul în care va da satisfacție, Harin va aduce actualului său club, TSKA Moscova, 500 000 lire sterline (aproximativ 1 milion de dolari), sumă foarte bună pentru transferul unui portar. ● **BĂTAIA ERUPTĂ DIN RAI.** Pugilistul american Riddick Bowe, de pe acum favoritul specialiștilor, în meciul pentru titlul suprem al greilor cu actualul deținător al centurii, Evander Holyfield (13 noiembrie, la Las Vegas), a făcut următoarea surprinzătoare declarație: „Cel mai important moment din viața mea a fost... înfringerea din finala olimpică de la Seul, în fața canadianului Lennox Lewis. Dacă aș fi ajuns campion olimpic, acum eram probabil coleg de celulă cu Tyson. Așa însă, mi-am dat seama că trebuie să iau lucrurile în serios, atît în viață, cît și la antrenamente”.

TEODORA CÎREA

SĂ VINĂ PROFESIONIȘTII!

Intr-un anonim inexplicabil, date fiind frumusețea și spectaculozitatea boxului, Campionatele Naționale din acest an au dat cîștig de cauză următorilor: Valentin Barbu, Nicolae Aliuță, Adrian Mărcuț, Daniel Tacu, Vasile Nistor, Leonard Doroftei, Vasile Morovan, Adrian Preda, Ștefan Drișcu, Vasile Prada's, Dumitru Beșliu și Traian Vasile Damian. Desfășurate la fosta sală Floreasca, finalele s-au bucurat, totuși, de-o asistență numeroasă și de cîteva meciuri cu scînteie, cum a fost cel dintre Daniel Tacu, învingător în fața lui Marcelică Tudor, sau cel dintre foarte tînărul Cristian Ștefănescu (doar 19 ani) care

i-a pus serioase probleme experimentatului Adrian Mărcuț. În altă ordine de idei, să notăm că Farul Constanța a avut 4 oameni în finală, dar numai la supergrea și-a adjudecat titlul, prin Traian Vasile Damian, în timp ce Dinamo, cu 5 finaliști a intrat în posesia a tot atîtea titluri. Cît despre Steaua, boxerii acestui club, citădată cu o puternică echipă, au susținut doar două finale, cîștigîndu-le pe amîndouă. Una peste alta, însă, se anunță un viitor lot de boxeri profesioniști ale căror meciuri, eventual chiar pentru primele titluri naționale la profesionism, vor atrage, de bună seamă, un public numeros. Așteptăm. (V.N.).

Pronostic FLACĂRA

CONCURSUL DIN 25 OCTOMBRIE

1. DACIA UNIREA — STEAUA. În ediția trecută cele două echipe și-au împărțit punctele. Antrenor la brăileni era pe atunci Țiți Dumitriu, actualmente secund la Steaua. Mergem cu X, 2.
2. GLORIA BISTRIȚA — UNIVERSITATEA CRAIOVA. Echipa craioveană în pofida unor bulversări, rezistă cu brio și se impune. Meciul este însă deschis. Propunem totuși: 1, X.
3. INTER SIBIU — RAPID. Giuleștenii atacă un loc în UEFA și se descurcă pînă acum foarte bine. Deci: X, 2.
4. ANCONA — FOGGIA. De pe acum o luptă pentru supraviețuirea în A. Acordăm prima șansă gazdelor: 1.
5. BRESCIA — CAGLIARI. Indiscutabil băieții lui Lucescu vor căuta să se impună. Ar trebui să fie: 1.
6. FIORENTINA — SAMPDORIA. Florentinii vor avea miercuri în cupă un meci greu cu Roma, iar genovezii se vor odihni. Deși nu-l mai are pe Vialli în formație, „Doria” merge foarte bine. Credem în: X.
7. GENOA — PESCARA. După surprinzătorul 4—4 de-acasă cu Ancona, echipa lui Skuhravy

n-ar trebui să mai rateze victoria și cu Pescara, deși miercuri în cupă se vor întîlni scurios cu Juve. Normal: 1.

8. INTER — JUVENTUS. Este meciul derby al etapei, deschis de altfel oricărui rezultat: 1, X, 2.

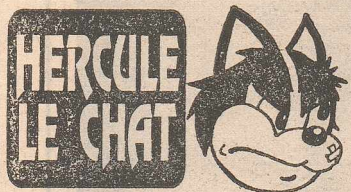
9. LAZIO — ATALANTA. Cu lotul de care dispune, echipa din Roma ar trebui să se impună. Bergamezii fără Caniggia și Stromberg, nu mai sînt ce-au fost, dar dacă se vor concentra la maximum în apărare, ar putea smulge un rezultat de egalitate. Noi nu credem că vor reuși, deci: 1.

10. NAPOLI — ROMA. Nu știm ce să mai spunem, pînă acum napolitanii pierzînd acasă meciurile cu echipele de primă mărime, dar nici romanii nu strălucesc. Să zicem: 1, X.

11. PARMA — MILAN. Va pierde Milan un punct la Parma? Greu de crezut pentru că masinăria de atac milaneză funcționează perfect. Deci: 2.

12. TORINO — UDINESE. Este greu de crezut ca Udinese să obțină ceva. Solist: 1.

13. MODENA — CREMONESE. Alt meci din concurs deschis oricărui rezultat. Gazdele au o nevoie acută de puncte, iar cremonezii asaltează porțile promovării în prima divizie. Riscăm: X.

Da' cu banii ce-ați făcut?

Multă lume a fost cuprinsă cel puțin de mirare aflînd despre înființarea Ligii profesioniștilor a cluburilor diviziei naționale. Din numeroasele semne de întrebare, să ne rezumăm astăzi la unul. După cum știe tot microbistul, exista (există?) o ligă a cluburilor, așa-numita ligă „a lui Mac Popescu”. Ei bine, n-ar fi fost normal ca această ligă să se autodesființeze mai înainte de a apărea noul organism? Nu, îmi zice o gură păcătoasă, care, după cum se știe, adevăr grăiește. Păi dacă s-ar fi făcut o astfel de ședință de înmormîntare ar fi trebuit prezentat

Box cu umbra?

Intr-un anonim întristător s-au desfășurat finalele campionatului național de box, urmare a bramburelii totale care domnește în această disciplină. La competiție participă cine vrea, mari-le „vedete” luînd-o încotro vād cu ochii. Nu înainte de a pune mina pe bani, cum este cazul cu dinamoviștii Francisc Văștag și Daniel Dumitrescu, care, după ce au umflat de la club cîte 5 000 de dolari și-au văzut de drum. Și astfel, în loc să umfle botul, că de-aia sînt plătiți, băieții umflă potul și, o pun și ei de-o gogoșerie, de-o sifonărie, ceva.”

CEI MAI BOGAȚI OAMENI DIN LUME

Cu puțin noroc, dar în primul rînd prin muncă de rob, acești cetățeni ai lumii au devenit stăpîni banului și puterii mondiale. Sînt ei oare fericiți? La o asemenea întrebare nici unul n-a avut timp să răspundă.

Sam Walton. Cel mai bogat bărbat de pe Terra a fost considerat, pînă în aprilie anul acesta, Sam Walton, cu rețeaua sa de supermagazine din S.U.A. El a lăsat clanului Walton o moștenire de 26,7 miliarde dolari.

ani și imperiul său financiar nu a cunoscut nici un seism. Celebrele sale prognoze economice fac dovada unei minți scripitoare și unei intuiții fantastice.

Taikichiro Mori. După moartea lui Walton, japonezul a trecut pe locul întii cu o avere estimată la 13 miliarde dolari. A împlinit 88 de

Yoshiaki Tsutsumi. Deține 40% din veniturile și averea imobiliară a concernului Kolkudo, ceea ce înseamnă 10 miliarde dolari. Locul trei în ierarhia marilor potenți ai globului.

Frații Newhouse. Samuel Irving (stînga) și Domalt Edward, proprietari în S.U.A. a 29 ziare și 17 reviste și a unei

vaste rețele de televiziune prin cablu. Avera lor este cifrată la 7 miliarde dolari.

Rudolf Wilhelm Brenninkmayer. Născut la Berlin și stabilit în Olanda. Comerț cu textile (numai în Germania posedă 174 magazine). Avere imobiliară: 5 miliarde dolari.

Vehbi M. Koc. Proprietar de magazine în Turcia și întreaga Europă (recent și la Kiev și Moscova), în vîrstă de 91 ani, cu o avere aproximată la 3,5 miliarde dolari. Este cel mai bogat turc din lume.

William Randolph Hearst Jr. Proprietar de ziare și reviste. Între acestea, „San Francisco Examiner”, „Esquire”, „Cosmopolitan”, „Harper's Bazar”. 4,1 miliarde dolari.

Surorile Koplowitz. Frumoase, tinere și bogate (2,1 miliarde dolari). Fiecare una emigrant polonez (Ernst Koplowitz) stabilit în Spania.

Li Ka Shing. La 64 de ani controlează o bună parte a vieții economice din Hong-Kong. Investiții în China și Europa. Împreună cu aprigul său fiu, Richard, 25 ani, dirigează cinci programe de televiziune prin satelit. Bani: 3,2 miliarde dolari.

Emilio Azcarraga Milmo. Supranumit „Tigrul” și considerat ca cel mai bogat bărbat al Americii Latine. Deține 40% din acțiunile unei vaste rețele de televiziune.

Ingvar Kamrad. Proprietarul celor mai mari și cunoscute fabrici de mobilă din lume. Întreprinderi pe tot globul, nu numai în Suedia. În prezent o mare parte a producției sale se efectuează în Europa de est. Avere: 2,8 miliarde dolari.

Proprietare de bănci și întreprinderi de construcții. Revista „Forbes” notează că sînt de o incultură totală, dar foarte talentate în afaceri.

PE CELE MAI ÎNALTE CULMI

Vă prezentăm în ordine ierarhică primii 35 de stăpîni

ai vîstieriei mondiale. Din cei 100 potenți notați de maga-

zinul economic „Forbes”, 30 sînt americani (S.U.A.), 21 germani, 14 japonezi, 5 din Hong-Kong, 4 canadieni, 3 italieni, și cîte doi francezi, elvețieni și taiwanezi.

La mulți ani,
Corina!

Deși locuiește de patru ani în America, Corina Chiriac nu a fost uitată de admiratorii ei care încă mai speră în revenirea îndrăgitei artiste pe scenele noastre. Desigur, nu e necesar să trecem în revistă momentele semnificative ale impresionantului său carieră artistică, ele fiind bine cunoscute de cei în inimile cărora a ajuns și a rămas.

Nădăjduim că, stabilindu-se departe de noi, nu și-a încheiat cariera artistică. Nu ne putem imagina că ar putea trăi fără muzică. Indiferent de hotărîrea ei, îi dorim Corinei acum, de ziua ei, tot ce este mai bun pe lume, norocul și fericirea pe care, ea însăși ni le-a dorit de atîtea ori.

Fan-Club Corina Chiriac

Avere (miliarde dol)	Nume	Ramură
26,7	Sam Walton	Comert
13,3	Mori, Taikichiro	Finanțe
10,0	Tsutsumi, Yoshiaki	Căi ferate
9,2	Mars (familia)	Produse zaharoase
8,6	du Pont (familia)	Chimie
7,5	Haniel (familia)	Comert
7,3	Haub, Erivan	Comert
7,0	Newhouse (frații)	Edituri, TV
7,0	Rausing (frații)	Ambalaje
6,3	Gates, William	Computere
6,2	Sainsbury, David	Comert
6,2	Thomson, Kenneth	Edituri, comert
6,0	Shin Kyuk-ho	Alimente, petrol
5,9	Bass (familia)	Petrol, investiții
5,5	Kluge, John Werner	Mass media
5,3	Albrecht (frații)	Comert (ALDI)
5,0	Brenninkmeyer (familia)	Comert, textile
5,0	Rockefeller (familia)	Petrol, bănci
4,9	Henkel (familia)	Chimie
4,8	Quandt (familia)	Acțiuni
4,6	Beisheim, Otto	Acțiuni
4,4	Buffet, Ware, Edward	Acțiuni
4,2	Cox (surorile)	Mass media
4,1	Hearst (familia)	Mass media
4,0	Al-Rajhi (familia)	Bănci
4,0	Hass (familia)	Textile
4,0	Kwok (familia)	Avere imobiliară
3,8	Garza Sada (familie)	Oțel, ambalaje
3,7	Seydoux/Schlumberger	Instalații foraj
3,5	Bettencourt, Liliane	Cosmetică
3,5	Flick, Friedrich	Acțiuni
3,5	Kok, Vehbi	Comert, acțiuni
3,5	Schickwdanz (familia)	Comert (Quelle)
3,5	Schmidt-Ruthenbeck	Metrou
3,4	Pritzker (frații)	Hoteluri, acțiuni
		SUA
		Japonia
		Japonia
		SUA
		SUA
		Germania
		Germania
		SUA
		Suedia
		SUA
		Marea Britanie
		Canada
		Coreea de Sud
		SUA
		SUA
		Germania
		Olanda
		SUA
		Germania
		Germania
		SUA
		SUA
		SUA
		Arabia Saudită
		SUA
		Hong-Kong
		Mexic
		Franta
		Franta
		Germania
		Turcia
		Germania
		Germania
		SUA

CĂLĂTORIE ÎN TRIUNGHIUL MORȚII

La Palermo, pe strada Notarbartolo, în fața casei unde a locuit judecătorul Giovanni Falcone, se înalță o magnolie. De la moartea celui care a fost, până nu de mult, inamicul numărul unu al Mafiei siciliene, trunchiul arborelui este continuu acoperit de mesaje de dragoste ale locuitorilor orașului: „Dragă Giovanni, nu te vom uita!”.

E limpede că judecătorul Falcone trebuia să moară. Asasinarea sa n-a fost doar o reglare a conturilor, ci și o măsură de prevedere. Extraordinarul magistrat se cerea eliminat, nu numai pentru ceea ce făcuse, dar mai cu seamă pentru ceea ce avea de gând să facă, punând la bătaie întregul profesionalism. Falcone, nu doar că n-a exclus niciodată existența unei puternice legături între Mafie și politică, dar a fost convins că există așa numitul „nivel al treilea”, unde se întâlneau interesele Mafiei cu ale politicii. Multe dintre crimele săvârșite cu un perfect rafinament își aveau originea, după părerea judecătorului Falcone, în această reciprocitate funcțională; o legătură mult mai neliniștitoare decât aceea care putea rezulta din pătrunderea citorva politicieni în „Cosa Nostra”, pentru că era teribil de greu de evaluat, de denunțat, de demonstrat. Propunându-și o astfel de întreprindere, Giovanni Falcone și-a semnat condamnarea la moarte. Asasinatul s-a produs, cum se întâmplă de douăzeci de ani încoace, în inima orașului Palermo, presărat astăzi de plăci comemorative. Aici au fost uciși inspectorul Boris Giuliano, președintele Adunării regionale Piersanta Mattarella, magistratul Cesare Terranova, procurorul Gaetano Costa, generalul Dalla Chiesa, doborât în septembrie 1982 împreună cu soția sa.

După Giovanni Falcone, Giuliano a murit pentru că a avansat orbește, Terranova datorită ignorării periculo-

lui, iar Dalla Chiesa fiindcă n-a avut timp să realizeze „capacitatea militară” a Mafiei. „Nu se glumește cu Cosa Nostra — spunea judecătorul Falcone. Profesionalismul constă și în a ști să eviți capcanele. Nu s-a înțeles întotdeauna în jurul meu grija primordială pe care am avut-o pentru propria-mi securitate. Aceasta este regula numărul unu când te decizi să declari război Mafiei”. Giovanni Falcone făcea aceste declarații cu numai șapte luni înainte de a fi executat. După moartea sa, au urmat altele: prietenul său cel mai apropiat, Paolo Borsellino — deținător, desigur, a numeroase secrete — și, în urmă cu abia două luni inspectorul de poliție Giovanni Lizzio.

Mafia continuă să lovească și o face din chiar centrul orașului Palermo, unde se află închisoarea Ucciardone. De aici a plecat, se spune, ordinul de ucidere a lui Falcone și Borsellino. De aici (sau, poate de la Pianosa?) se presupune că va pleca ordinul de a o răpune pe Liliana Ferraro, veche colaboratoare a generalului Dalla Chiesa, iar după moartea acestuia, colaboratoare a lui Falcone. Rămăsă astăzi singură, la vîrstă de 48 de ani, această femeie are curajul de a-l înlocui pe Falcone la Direcția afacerilor penale a Ministerului de Justiție și de a fi considerată noul inamic numărul unu al Mafiei. Pentru că, la închisoarea Ucciardone, în pofida condițiilor nu tocmai favorabile, nu se stă cu miinile legate. Pînă de curind, Ucciardone număra 500 de deținuți, dintre care cel mai celebru era considerat Michele Greco, zis „Papa”. Bătrînul „naș” a fost, însă, transferat de curind, împreună cu alți 50 de șefi ai Mafiei, la Pianosa, o insulă aridă din Marea Tiraniană. Îndepărtarea lui și a celorlalți din Palermo nu liniștește, însă, pe nimeni. „Papa”, aflat în închisoare din 1986, a avut un rol prea important în războiul intermafia din anii 1981—1983, care a făcut 1 200 de victime. Pentru distrugerea hegemoniei palermitane, vreme de doi ani lupta a fost cumplită, lăsînd cîte un cadavru la fiecare zece metri. Marea învingătoare a implacabilului război din sinul Mafiei a rămas familia din Corleone, al cărei șef, fostul „naș al nașilor”, Luciano Leggio, în vîrstă de 67 de ani, este și el după gratii.

Palermo nu este decît un vîrf al „triunghiului morții”, celelalte două identificîndu-se cu orașele Trapani și Agrigento. La 56 de kilometri de capitala siciliană, în chiar centrul acestui triunghi, se află locul unde, astăzi, este cu adevărat capitala Mafiei: Corleone.

Documentare și prezentare
LIANA TATOS ■

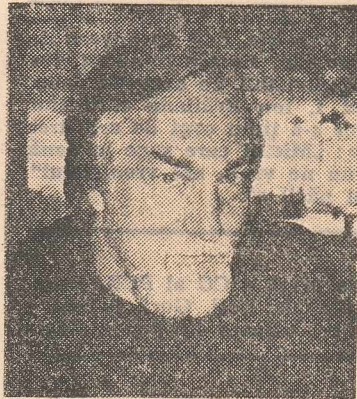
(continuare în numărul viitor)

Teatrul româno-american, cu Dumnezeu înainte!

După Teatrul româno-francez, avem, începînd cu 11 octombrie și un Teatru româno-american; deschis oficial, admis ca teatru de stat, votat în regulă, cu o singură abținere, la Primăria capitalei.

Cred că nu greșesc afirmînd că este una din puținele „idei de sertar” care, nu doar a existat înainte de Revoluție, dar s-a și concretizat, după.

Teatrul româno-american „Eugen O'Neill” s-a născut în mintea regizorului Alexa Visarion în 1987, după o călătorie peste ocean și nu-ți trebuie prea multă imaginație spre a vedea fața îngrozită a tovarășei Suzanica, la gîndul de a propune celelalte tovarășe niște piese de teatru fără comuniști, vorbite în altă limbă decît cea neoașă — și aceea știută doar din mahala. Alexa Visarion a trebuit să se resemneze și să-și bage ideea în sertar. După Revoluție, s-a prezentat cu ea, la fel de proaspătă, noului ministru al culturii. Desigur, cărturarul a îmbrățișat-o imediat. Dar, degeaba a un Pleșu la cultură, dacă e un Ciurel la primărie! Teatrul româno-american s-a împotmolit din nou, nu pentru că acum nu l-am fi conceput noi pe Shakespeare jucat în original, ci pentru că ar fi fost nevoie de 3—4 apartamente în

Am întîlnit un om fericit:
Alexa Visarion

care să locuiască actorii americani sosiți cu contract în România. Alexa nu s-a lăsat și, luptînd mai ceva ca un privatizat pentru chioșcul din piață, a obținut, după doi ani, înființarea teatrului; de stat, cum am mai spus și cu voturile primăriei. Ce înseamnă asta? Un sediu de nefolosit — fostul Cinema „Odeon” de pe „11 Iunie”, care stă de mulți ani să se prăbușească, subvenții minime și, deocamdată, în vorbe, promisiuni vagi pentru viitor din partea Ministerului Culturii. Cu toate acestea, Alexa Visarion este fericit și nu dă semne de descurajare la ideea că vor juca pe ici, pe colo, după bunul plac al celor ce-i vor închiria sălile (inaugurarea

s-a făcut la „Cassandra”), că decorurile și costumele vor depinde de cota la care se va menține entuziasmul Teatrului din Brașov, ce se doarește filială a Teatrului româno-american, că banii vor fi atîția cît vor oferi potențialii sponsori — firme americane cu birouri la București. Înduioșător de entuziast, regizorul nostru pregătește febril repertoriul primei stagiuni, în engleză și română, explică ce înseamnă acest schimb de experiență între tradiția dramaturgiei române și cea americană — un cumul al culturii mai multor popoare — îi vede pe actualii studenți ai școlii americane de teatru în România, la primul lor contract, jucînd alături de actorii scenei noastre, îi vorbește pe larg de planurile pe care le-a făcut cu oamenii americani de teatru cu care a pornit la drum: Martha Coigney, Jon Jory, Curt Tollerland, Robert Corrigan, Michael Muller.

Ideea este atît de frumoasă, încît nu putem să nu-l dorim deplină împlinire, iar Shakespeare și Caragiale pe aceeași scenă — cum s-a înfîmplat recent la „Cassandra” — să devină un lucru normal pentru iubitorul de teatru român.

Cu Dumnezeu înainte, Alexa Visarion!

LIANA TATOS ■

Senzațional!

ERIK, VIKINGUL DECONGELAT, A FĂCUT O VIZITĂ LA BUCUREȘTI?

Poporul român a aflat cu bucurie, prin mijlocirea ziarului „Tineretul Liber”, cum un grup de savanți americani au descoperit un viking congelat pe care l-au dezghețat cu grijă strănepotească, redîndu-l vieții civile și plăcerilor lumești. Erik (băiatul în cauză) le-a mărturisit savanților (de la care au aflat prin fir direct colegii noștri de la „Tineretul Liber”) că n-a născut acum circa 1200 de ani, este căsătorit legitim și a locuit flotant în lumea de apoi, după ce s-a culcat pe pămîntul gol într-o noapte geroasă și s-a trezit dimineața cu gheață la mustați. Autorul articolului ne mai comunică și alte amănunte picanter, dar i-a scăpat informația cea mai importantă. Mai deunăzi, Societatea paraștiințifică română „Taifun — 2000” a adresat o invitație ex-refrigeratului. Invitația a fost acceptată cu plăcere și domnul Erik a făcut o scurtă escală pe aeroportul Otopeni, unde tocmai se afla, la o bere, și un redactor de la „Flacăra”. Colegul nostru, Corneliu Tețurache-Găiești, a obținut în exclusivitate următorul interviu.

—Mister Erik, sosiți în România într-un moment important: cel de-al doilea scrutin al alegerilor prezidențiale. Aveați așa ceva pe vremea dumneavoastră?

— Aveam. Și la vremea mea, puterea trecea din tată în fiu și din fiu în tată, iar în trib toate rămîneau ca

înainte.

—S-a schimbat mult lumea în ultimul mileniu?

— N-aș zice. Am citit în traducere cîteva articole din „România Mare”, observînd cu plăcere că cei de acolo gîndesc ca-n vremurile bune ale Evului Mediu.

— Cum stați cu sănătatea?

— Potrivit. Nu mi s-au dezghețat complet centrul memoriei și-l confund mereu pe domnul Iliescu cu Erik cel Roșu.

— Ce senzație ați încercat în timpul decongelării?

— M-a gidilat puțin. Mai prost e acum fiindcă, la aeroport, mi-au furat țișanii amuleta și scurta din blănă de focă.

— Ați auzit de capturarea celor șase extraterestri cu ocazia viforniței din Florida?

— L-am întrebat pe Bush, dar nici el nu știe nimic. Oricum, a dat ordin să fie abonat imediat la „Tineretul Liber”.

— Bănuim că v-ați aruncat ochii prin cărțile despre vikingi. Ce părere v-au făcut?

— Am rîs cu lacrimi. Mai ceva ca-n romanele s.f. De ce să mă mir? Voi nu vă cunoașteți nici istoria din ultimii trei ani. E mai plină de enigme decît cea a Babilonului.

— Din ce o să trăiți în calitate dumneavoastră de navigator decongelat, născut în Norvegia acum 1200 ani și descoperit în Canada fără acte în regulă?

— Găsesc eu ceva. Mi s-au oferit mai multe slujbe: să vînd bere „Viking” în Disneyland, să mă expun în Muzeul de antropologie, ba chiar să joc într-un film sexy în rol de fantomă perversă. Mi-a venit și din România o propunere: s-o fac pe purtătorul de cuvînt la președinție. Cu trecutul meu milenar nu pot fi bănuir de convingeri comuniste, nici că așa fi văr primar cu doamna Cornea. Lipsurile mele aparțin secolului al IX-lea.

— Ați refuzat?

— Bineînțeles. Eu sînt un om liber. Atît cît poate fi un om liber în secolul vostru timpit.

— Ce aveți de gînd?

— Cred că-mi las barbă și înființez un partid. E cea mai rentabilă meserie: nu faci nimic și apari la televizor. Iar banii curg din toate părțile. Fiindcă în toate părțile există oameni care te împing în față, ca să-și facă interesele la spate. Tu nu trebuie decît să zîmbești, să miroși frumos, să participi la recepții să nu te îmbeți ca un porc. Și acum mă iertați, îmi pleacă avionul. Sînt așteptat în Norvegia unde mi s-au descoperit două strănepote. Una m-a cerut de bărbat. Vreau să intru în Cartea recordurilor.

SENZATIONAL!

"Flacăra" a obținut : LISTA NOULUI GUVERN

După guvernarea unicatelor de tranziție, iată un guvern de duplicate definitive. Ca și statul român, fiecare ministru din această echipă e unic, național și indivizibil, cu excepția domnului Câmpeanu, Teoctist și Ionel I. Ion Brătianu care sînt întotdeauna divizibili. În numirea lor s-a ținut cont de cele trei principii ale democrației originale: „Mieul care sugă la două vaci sabia nu-l taie”, „Dacă voi nu ne vreți, noi vrem totul” și „Cu partidul înainte bastion al păcii”.

MINISTERUL CULTURII
**INTERNE ȘI AL PUȘCARI-
ILOR** — Corneliu Vadim Tu-
dor. „Nu putem avea în ace-
lași timp și cultură și un-
guri”, a spus poetul. „Am fost
acuzati, pe nedrept, că, odată
venind la putere, ne vom
spinzura adversarii. E o in-
famie, care nu va rămîne ne-
pedepsită. Programul nostru
e diferențiat — execuții cu
glorie, închisoare pe diferite
termene, dispariții inexplica-
bile, deportări. Cu uncurii,
jidanii, țigani, Dinescu, Băca-
nu și Coposu vom proceda
cu mare responsabilitate, țin-
nînd cont de religia, sexul,
vîrstă și personalitatea fiecă-
rui”.

**MINISTERUL VIEI ȘI VI-
NULUI** — Victor Surdu. Un
parlament fără Surdu e ca o
beție fără ministerul de pro-
fil. Și invers.

**MINISTERUL IMAGINI
ROMÂNIEI ÎN ROMANIA** —
Adrian Păunescu. „Ce sînt
noi miniștri? Niște oameni
și ei / Care știu dureros ce e
sua de lei” a mărturisit cu o
imensă sfiială senaturul de le-
gătură între domniul Verdeț și
Iliescu. Și a adăugat în șoap-
tă, roșu de emoție: „România
sînt eu”. La instalarea lui
Adrian Păunescu au asistat:
cenaclul „Totuși, iubirea”, Co-
rul mixt Jilava, care a înto-
nat noul imn național „Fără
ură și fără răzbunare”, secția

de presă a CC al PCR, Jude-
țele Olt, Dolj, Gorj, halebar-
dieri, oameni din popor, slugi.

**MINISTERUL FAMILIEI
ȘI AL CETĂTEANULUI
SIMPLU** — Virgil Măgurea-
nu. Domnia sa a declarat so-
lemn că se va implica în e-
xistența fiecărei familii, că
fiecare cetățean îi va simți
prezența, că va lua toate mă-
surile astfel încît nimeni să
nu ignore existența acestui
minister.

**MINISTERUL MUNCII ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE** — I-
lie Verdeț. S-a angajat să fa-
că din minister partid și din
partid guvern. A cerut unirea
tuturor forțelor democratice în
Cartierul Primăverii, a jurat
solemn că, la solicitarea ma-
selor largi de oameni ai mun-
cii, va reînființa vechile de-
partamente Jilava, Gherla,
Canal, Deva, Aiud, Sighetu
Marmăției, Timișoara sub lo-
zînce revoluționară „Azi în
Timișoara, miine în toată țā-
ra”.

**MINISTERUL AERULUI,
PAJISTILOR ȘI AL TUR-
IZMULOR** — Vasile Văcaru.
Minister cheie al tranziției
veșnice cu un rol de seamă în
redresarea economiei. Adre-
sîndu-se președintelui, senato-
rul ministru a avut următoa-
rea luare de poziție: „Frate,
frate, dar brînza pe bani”.
La care președintele a adău-
gat: „Torna, torna, frate”.

**MINISTERUL DE EXTER-
NE** — Petre Roman. Solici-
tat cu insistență la acest mi-
nister de Corneliu Vadim Tu-
dor, recomandat cu căldură
de Ion Iliescu, susținut din
toate puterile și mai mult de-
cît alit de Virgil Măgureanu,
domnul Roman, deși a refu-
zat în mai multe runde de
consultări, a sfîrșit prin a în-
cepe.

**MINISTERUL FUNCȚIEI
CARE NAȘTE ORGANUL** —
Radu Câmpeanu. Rămas fără
organ, cunoscutul politician
din opoziție a acceptat func-
ția pînă ce se va elibera un
post, două de prim-ministru.

MINISTERUL APELOR —
Ion Mănzatu. Marginalizat la
ape, profesorul a promis în-
ființarea unor direcții care
să-i consolideze faima de sa-
vant de largă recunoaștere
internățională: „Apă vie”,
„Ape tulburi”, „Apă de tran-
dafiri”, „Apa și mapa”.

**MINISTERUL COMEDIEI
ȘI AL LIBERSCHIMISMU-
LUI** — Ionel I. Ion Brătianu.
Nu contează atît ministerul
cît departamentele lui: al
cartofului, al depănării radio-
tv și al tichiei de mîrgăritar.
Dacă mandat nu e, nimic nu
e.

**MINISTERUL REZOLVA-
RII PROBLEMEI MAGHIA-
RE** — Gheorghe Funar. Un
om nou la o problemă veche;
clauza națiunii celei mai fa-
vorigate românilor în Româ-
nia; veniți cu toții, frați ro-
mâni, să dăm năvală în pă-
gini!

**MINISTERUL SPĂȘIRII
ÎNTRU PUTERE** — Din cale-
afară de fericitul Teoctist.
Noi spășiri, noi soboare tele-
vizate, noi condamnări ale
forțelor retrograde. Ministerul
va fi instalat în Casa Po-
porului, aripa cu turlă.

**MINISTERUL ÎNVĂȚĂ-
MINTULUI DE PARTID ȘI
DE STAT** — Dan Marțian.
În alocuțiunea sa, Dan Mar-
țian a spus: „Proletari din toa-
te țările, uniți-vă!”.

PRIM MINISTRU — Ion
Rățiu. Omul care a învățat
de la domnul Iliescu forța u-
nei zimbet și eficiența risu-
lui cu gura pînă la urechi a
acceptat să-și negligeze un
timp afacerile pentru a salva
România. „La vîrstă mea, a
spus emoționat noul prim mi-
nistru, mă las condus de prin-
cipiul „După noi, potopul”.
Un exemplu că se poate și o-
poziție de consens.

Informațiile provin de la in-
formatorul șef al guvernului.

PUBLICATIILE
Flacăra

Director general:
GEORGE ARION

Societate comer-
cială înmatriculată
la Oficiul Registrului
Comerțului București
sub nr. J 40/5888/
1991 din 04.07.1991

Adresa: București, sectorul 1, Piața
Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 17.60.10, 17.60.20 (cu
interioarele de mai jos);
Fax: 12.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR,
sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0
BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
Eugen Chirovici

Actualitatea politică: Tudor Octa-
vian; Mapamond: Ion D. Goia; Re-
alitatea imediată: Dorin Gherghi-
nescu, Roxana Paicu Manolescu,
Maria Timuc, Ion Rusu; Cultură:
Liana Tatos; Eveniment: Victor
Niță, Cătălin Apostol; Drepturile
omului: Cristina Atanasiu, Elena
Grecescu, Dorin Sălăjan; Fotos:
Elena Ghera, Florin Ioniță; Secre-
tariat de redacție: Adriana Chirovici,
Adrian Petrescu; Corectură: Maria
Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu,
Smaranda Petrea, Angela Stănescu.
Telefoane: 2002 — secretariat di-
rector, 2558 — redactor șef, 2600 —
eveniment, 2559 — drepturile
omului, 2560 — cultură, știință;
2528 — fotoreportaj, 1453 — corec-
tură.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Stefan Alexandrescu, Bogdan
Viad, Mihai Zgubea, Simona Sim-
zianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef),
1457 (redacție).

**Flacăra
Bășarabiei**

**Flacăra
BIS**

ALMANAH

„FLACĂRA”

■ FINANCIAR, JURIDIC (2143):
Avidă Balica, Gabriela Ionescu,
Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea,
Aristică Văduva, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV: Dan Mircea
Popa (2634), Liliana Cretu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE:
Cătălina Stănescu (17.59.69).
■ PUBLICITATE: Mihai Săndoiu, Nas-
tasia Maniu, Eugenia Vasile, Angela
Frandos, Călin Mărcușanu (2634).
■ DIFUZARE: Manuela Vasiliu, Ga-
briel Bumb, Florin Enache, Gabriel
Milan Sava (17.48.91).

Cititorii din străinătate se pot abona
prin Societatea Comercială „Pu-
blicațiile Flacăra” S.A., telefon
17.48.91, fax 12.82.89 — Piața
Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod
71341 — București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprime-
riilor — Imprimeria CORESI — București

16 pagini — 25 lei

ULTIMA ORĂ

Se vor șterge oare
pe boutique?